

C. W. Leadbeater

Kuudennen juurirodun alkuvaiheet

1. KUNINGAS ASOKAN NÄKY

Noin kaksitoista vuotta sitten oli minulla kunnia yhdessä presidenttimme kanssa tutkia muutamia eversti H. S. Olcottin edellisiä elämiä. Useimmat seuramme jäsenet ovat kuulleet, että hän viimeistä edellisessä ruumistuksessaan oli suuri buddhalainen kuningas Asoka, ja ne, jotka ovat lukeneet sen pienen muistelman hänen aikaisemmasta historiastaan, jonka kirjoitin Amerikan viime vuosikokousta varten, muistavat, että sen elämän lähetessä loppuaan hänellä oli suuren epäilyksen ja alakuloisuuden aika, jonka huojentamiseksi hänen Mestarinsa näytti hänelle kaksi merkillistä kuvaa, toisen menneisyydestä ja toisen tulevaisuudesta. Kuningas oli surrut sitä, ettei hän ollut kyennyt toteuttamaan kaikkia suunnitelmiaan, ja hänen suurin epäilyksensä oli ollut, saattaisiko hän loppuun asti pysyttää yhteytensä Mestarinsa kanssa, kunnes päämäärä olisi saavutettu. Tämän epäilyksen karkottamiseksi Mestari ensiksi menneisyyden näyllä selitti hänelle, kuinka heidän välinen yhteytensä alkuaan oli syntynyt kauan aikaa sitten Atlantiksen mantereella ja kuinka silloin oli luvattu, ettei side koskaan katkeaisi. Sitten toisessa näyssä hän osoitti tulevaisuuden, jolloin hän itse tulisi olemaan kuudennen juurirodun Manu ja kuningas Asoka korkeana päällikkönä palvelisi hänen johdollaan.

Näyttämönä oli kaunis puistontapainen maisema, jonka kukkaiset kunnaat viettivät taivaansiniselle merelle. Mestari M. seisoi pienen oppilas- ja auttajajoukon ympäröimänä, ja samalla kuin hurmaantunut kuningas katseli viehättävää näkyä, astui siihen Mestari K. H. oppilastensa seuraamana. Molemmat Mestarit syleilivät toisiaan, oppilasten joukot sekaantuivat keskenään, iloisesti tervehtien toisiaan, ja siihen tuo ihmeellinen kuva häipyi meidän lumottujen silmiemme edestä. Mutta se vaikutus, jonka se jätti, pysyi himmenemättömänä, ja se tuo mukanaan tiedon ja varmuuden, joka on sanomattoman ihmeellinen ja mieltä nostava.

Tutkimusta tehdessämme käytimme syyruumiin näkökykyä ja siten ne minät, jotka muodostivat joukon, näkyivät meille selvästi. Monet niistä me heti tunsimme. Muita, joita emme silloin tunteneet, olemme sittemmin tavanneet fyysisellä tasolla. Sanomattoman kummallista on tosiaan tavata – ehkä maapallon toisessa ääressä – joku jäsen, jota fyysisesti emme ole ennen nähneet, ja hänen selkensä takana vaihtaa katseita, joilla toisillemme sähkötämme, että hänet tunnemme: ”tässäkin on sellainen, joka tulee olemaan meidän kanssamme loppuun asti”.

Me tiedämme myös, ketkä *eivät* tule olemaan siinä mukana, mutta siitä me, kiitos Jumalan, emme saa vetää mitään johtopäätöksiä, sillä me tiedämme, että suuret joukot jäseniä, jotka eivät ole mukana rotua aloittamassa, yhtyvät työhön myöhemmin, ja tiedämme myös, että Mestarien työhön kuuluu muitakin toimintakeskuksia. Tämä varsinainen keskus, jota me silloin katselimme, tulee olemaan erityisesti varattu uuden juurirodun alkuunpanemiseen. Sen tähden se on ainoa laatuaan, ja vain ne, jotka huolellisella itseharjoituksella ovat valmistaneet itseään ottamaan osaa tuohon erikoiseen työhön, voivat siihen joutua. Siinä tarkoituksessa että tämän työn ja siihen vaadittavan koulutuksen luonne tulisi selvästi tunnetuksi, on minun suotu esittää jäsenillemme tämä kuvaus tulevaisuudesta. Tämä itseharjoitus vaatii mitä suurinta uhrautumista ja ankarinta itsekkyiden poisjuurrutusta, niin kuin selvästi tulee näkymään kertomuksen kuлуessa, ja se vaatii myös täydellistä luottamusta Mestarien viisauteen. Monet sängen hyvät seuramme jäsenet ovat vielä näitä ominaisuuksia vailla, ja kuinka kehittyneitä he lienevätkin muissa suhteissa, eivät he voisi saada sijaa tässä erityisessä joukossa, sillä Manulla on paljon työtä, eikä hänellä ole aikaa eikä voimaa tuhлата niskoittelevan

auttajan taivuttamiseen, kun se luulee tietävänsä paremmin kuin hän. Teosofisen Seuran ulkonainen työ tulee kuitenkin yhä jatku-
maan tulevina vuosisatoina ja sen suunnattomasti laajenevissa osas-
toissa tulee olemaan kylliksi tilaa ja työtä kaikille, jotka haluavat
auttaa, vaikkeivät kykenisikään siihen korkeimpaan kieltäytymiseen,
jota vaaditaan Manun seurassa olevilta.

Se, mitä me silloin näimme – se näky mikä kuninkaalle esitettiin
–, ei sisältänyt mitään johtoa päättämään, missä ja milloin tämä tulisi
tapahtumaan, vaikka nyttemmin meillä on niistä seikoista täysi tie-
to. Silloin me ainoastaan tiesimme, että tuo näky oli kuva tärkeästä
tapahtumasta uuden rodun perustamisessa. Sen verran ilmoitettiin
näet kuningas Asokalle – ja koska tiesimme, mikä tehtävä kahdella
kunnioitetulla Mestarillamme tulisi olemaan kuudennessa juuriro-
dussa, saatoimme helposti yhdistää nämä kaksi aatetta.

2. DEEVA-AUTTAJA

Tällä kannalla oltiin aina viime aikoihin saakka, emmekä odottaneet,
että meille luotaisiin mitään enempää valaistusta noista asioista. Äk-
kiä ja näennäisesti paljaasta sattumasta avautui kysymys uudestaan,
sillä tutkiessamme erästä asiaa, joka oli hyvin etäinen kuudennen
juurirodun perustamisen kysymyksestä, huomasimme joutuvamme
suoraan sen rodun historian keskelle ja saavamme kokonaisen va-
lovirran johdatusta. Minä puhuin muutamien ystävien kanssa siitä
Dshnaaneeshvariin kohdasta, missä sanotaan, että joogi ”kuulee ja
ymmärtää deevojen kieltä”, ja koetin selittää, minkälaisilla ihmeel-
lisillä väreillä ja äänillä muutamit suuret enkelit ilmaisevat itseään
”haltioissa-olijalle”^{*}, kun samalla tunsin läheisyydessäni yhden täl-
laisen deevan, joka useita kertoja ennenkin oli auttanut minua ko-
ettaessani ymmärtää niiden ihanan olemassaolon mysteerieita. Se
luultavasti huomasi, kuinka vaillinaisesti onnistuin kuvailemisessa-
ni, koska se pani eteeni kaksi erittäin elävää pikku taulua ja sanoi:
”Kas tuossa, selitä tuo heille.”

Kumpikin näistä tauluista kuvasi temppelein sisustaa, joka oli ai-
van toisenlainen kuin mitä koskaan olin ennen nähnyt, ja kummas-
sakin toimi deeva pappina ja johti suuren seurakunnan uskonnollista

^{*} Muinaissuomalaisien ”haltiat” vastaavat juuri sanskritin ”deevoja” – Suom.
huom.

hartautta. Toisessa taulussa sai jumalanpalveluksen toimittaja aikaan tulokset sanomattoman loistavalla värien esityksellä, ja toisessa taulussa oli soitto se väline, jolla hän vaikutti kuulijain tunteisiin ja toiselta puolen ilmitoi heidän rukouksensa ja hartautensa Jumalaa kohtaan. Myöhemmin selitän yksityiskohtaisemmin, minkälaiset nämä temppelit olivat ja minkälaiset niiden jumalanpalvelusmenot, nyt minun täytyy siirtyä puhumaan siitä tutkimuksesta, joka tästä sai alkunsa. Se deeva, joka esitti nämä kuvat, sanoi, että ne kuvasivat kohtauksia tulevaisuudesta, jolloin deevat paljon vapaammin liikkuisivat ihmisten keskuudessa kuin nykyään ja auttaisivat heitä sekä jumalanpalveluksessa että monessa muussa asiassa. Kiittäen deevaa hänen avustaan minä selitin noita viehättäviä kuvia niin hyvin kuin taisin ystäväilleni, ja deeva silloin tällöin huomautti jotakin puheeseeni.

3. TULEVAISUUDEN NÄKEMINEN

Kun kokous, jossa tämä tapahtui, oli päättynyt, niin minä ollessani yksin huoneessani palautin mieleeni nuo kuvat, tuntien niistä mitä suurinta nautintoa, ja kiinnitin katseeni niihin yksityiskohtaisen tarkasti, koettaen ymmärtää, kuinka paljon voisi niiden yhteydessä tajuta ympäröiviä olosuhteita. Suureksi ilokseni huomasin, että tämä oli täysin mahdollista – että minä saatoin ponnistamalla ulottaa näkemykseni temppeleistä itse siihen kaupunkiin ja maahan, missä ne olivat, ja saatoin tällä tavalla nähdä ja seikkaperäisesti kuvailla tätä tulevaisuuden elämää.

Tämä luonnollisesti herättää joukon kysymyksiä, minkälainen on se selvänäköisyys, jolla noin voi nähdä tulevaisuuteen, missä määrin tuota tulevaisuutta voidaan ajatella ennaltamäärätyksi, ja kuinka paljon, jos ollenkaan, se mikä nähdään, voi muuttua niiden tahdon mukaan, jotka ovat toimeenpanijoina näytelmässä. Sillä jos kaikki nyt jo on määrätty eivätkä he sitä voi muuttaa, niin eikö meillä silloin taas ole silmästä silmään edessämme tuo vanha väsyttävä predestinaation* (ennaltamääräyksen) teoria? Minä en ole sen kykenevämpi tyydyttävästi ratkaisemaan kysymystä vapaasta tahdos-

* Reformoidun kirkon oppi, että toinen osa ihmiskuntaa jo ennen aikojen aamua on määrätty ikuisen autuuteen, toinen osa ikuisen kadotukseen. – Suom. huom.

ta ja kaitselmuksesta (predestinaatiosta) kuin ne tuhannet, jotka siitä asiasta ovat kirjoittaneet, mutta voin ainakin todistaa yhden epäämättömän tosiasian – että *on* olemassa sellainen taso, jolta katsoen menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus on menettänyt keskinäiset suhteensa ja jokainen niistä on yhtä todellisesti ja ehdottomasti läsnä tajunnassa kuin muutkin.

Olen hyvin monasti tutkinut menneisyyden asioita ja useinkin kertonut, kuinka todellisia ja eläviä nämä entisyyden kuvat ovat tutkijalle. Hän suorastaan elää mukana näyttämöllä ja voi harjoittautua joko katselemaan sitä ulkopuolelta tai yhdistämään tajuntansa ajaksi jonkun henkilön kanssa, joka ottaa osaa näytelmään, ja siten saada sen suuren edun, että hän käsittää, mikä ajatus käsillä olevasta asiasta oli silloisella mukanaolijalla. Sen voin myös sanoa, että tässä ensimmäisessä yhtenäisessä *tulevaisuuden* näyssä, jota nyt olen ryhtynyt kuvaamaan, kokemukseni oli tarkalleen samanlainen. Tämä tulevaisuuskin oli joka kohdassa yhtä elävä ja tajuttava kuin mikään noista menneisyyden näyistä tai kuin se huone, jossa istun tätä kirjoittaessani. Tässäkin tapauksessa oli samat molemmat mahdollisuudet olemassa – että saatoin seurata kaikkea ulkopuolisena katsojana tai että voin yhdistyä jonkun mukanaolijan tajuntaan ja siten tarkalleen käsittää, mitkä hänen vaikuttimensa olivat ja miltä se elämä hänestä tuntui.

Koska tutkimuksia tehdessäni sattui olemaan läsnä fyysisessä ruumiissaan eräs niistä, jonka selvästi näin ottavan osaa tuohon tulevaisuuden yhteiskuntaan, niin ponnistin erityisesti nähdäkseni, missä määrässä olisi mahdollista tuolle minälle toiminnallaan välillä olevien vuosisatojen aikana estää itseään ottamasta osaa tuohon liikkeeseen tai muuttaa kantaansa sen suhteen. Minusta näytti selvältä uudistuneen tarkan tutkimuksen jälkeen, ettei hän voinut välttää tai sanottavasti muuttaa edessään olevaa kohtaloa, mutta syy, miksei hän voinut tätä tehdä, oli se, että hänen yläpuolellaan oleva monadi eli sisimmässään oleva totinen henki, joka vielä kehittymättömässä osassaan toimi persoonallisena minänä, jo oli tehnyt päätöksensä ja pannut alkuun syyt, joiden välttämättä täytyi tuottaa seuraukset. Kieltämättä tulisi persoonallisella minällä oleman hyvin paljon vapautta välillä olevina vuosisatoina. Hän saattaisi poiketa syrjään viitotetusta tiestään puoleen tai toiseen, hän saattaisi jouduttaa kulkuaan tai hidastuttaa sitä, mutta kuitenkin hellittämätön pakottava

voima (joka samalla on hänen oma todellisin itsensä) ei sallisi sellaista ehdotonta ja ratkaisevaa eksymistä pois oikealta tieltä, että hän kokonaan kadottaisi edessään olevan hyvän tilaisuuden. Todellisen ihmisen tahto on jo päätetty, ja se tahto pääsee varmasti voitolle.

Tiedän aivan hyvin, kuinka vaikeata on ajatella tällaista ainetta, enkä ensinkään yritä esittää uutta ratkaisua tähän kysymykseen vaan tarjoan ainoastaan hieman lisäainesta tutkimusta varten tämän pienen todistuskappaleen muodossa. Tällä hetkellä olkoon kylliksi sanottuna, että omasta puolestani tiedän tämän olevan tarkan kuvan siitä, mikä välttämättä tulee tapahtumaan, ja tämän tietäen esitän sen täten lukijoilleni seikkana, jonka luulen olevan heille syvästi mieltäkiinnittävä ja suuresti rohkaisevan kaikkia, jotka kykenevät sen hyväksymään. Kuitenkaan en suinkaan tahdo pakottaa sitä niiden tietoisuuteen, jotka eivät vielä ole varmat siitä, että on mahdollista nähdä etäistäkin tulevaisuutta ihan yksityiskohtaisesti.

4. KUODES JUURIROTU

Kävi selville, että nuo mahtavat temppeleli-jumalanpalvelukset eivät esittäneet sen ajan yleistä jumalanpalvelusmuotoa vaan että ne tapahtuivat eräässä pienemmässä yhteiskunnassa, joka oli erillään muusta maailmasta. Eikä tarvittu paljoakaan enempää tutkimusta, kunnes näimme, että tämä oli sama seurakunta, jonka perustaminen oli ollut taustana kauan sitten kuningas Asokalle esitetyssä näyssä. Tämä seurakunta on juuri se, jonka kuudennen juurirodun Manu valitsee erikseen, mutta hän ei sitä vie pois kaukaisiin autioihin seutuihin – niin kuin viidennen juurirodun Manu teki – vaan meidän mestarimme istuttaa sen asumaan väkirikkaan kansan keskelle ja säilyttää sen sekaantumasta varhaisempiin rotuihin ainoastaan siiveillisillä siteillä. Aivan niin kuin viidennen juurirodun ainekset olivat otettavat atlantilaisen rodun viidennestä ala-rodusta, niin myös ne aineelliset ruumiit, joista kuudes juurirotu on kehittynyt, ovat valittavat nykyisen arjalaisen rotumme kuudennesta alarodusta. Sen tähden on täysin luonnollista, että tämä seurakunta perustetaan, niin kuin onkin huomattu, suurelle Pohjois-Amerikan mantereelle, missä nyt jo kehitetään kuudetta alarotua. Yhtä luonnollista on, että tuosta mantereesta valittiin se osa, mikä luontoonsa ja ilmanalaansa nähden lähimmin muistuttaa meidän aatettamme paratiisista, se on

Etelä-Kalifornia. Huomattiin sitten, että Kuningas Asokalle esitettyjen tapausten aika – seurakunnan varsinainen perustaminen – tulee olemaan 700 vuotta tästä eteenpäin. Mutta ne kuvat, joita deeva minulle näytti ja jotka esiintyivät myöhemmissä tutkimuksissa, kuuluvat noin 150 vuotta myöhempään aikaan, jolloin uusi yhteiskunta jo on valmiiksi järjestetty ja täysin varma itsestään.

5. YHTEISKUNNAN PERUSTAMINEN

Sen suunnitelma on seuraava. Teosofisesta Seurasta, sellainen kuin se nyt on ja kuin se tulee olemaan vastaisina vuosisatoina, valitsevat tulevan rodun Manu ja sen ylimmäinen pappi sellaisia henkilöitä, jotka ovat ehdottomasti vakavia ja hartaita Mestarien palveluksessa, ja tarjoavat näille tilaisuuden tulla heidän auttajikseen tässä suuressa työssä. Ei suinkaan kielletä, että työ tulee olemaan vaikeata ja että vaaditaan äärimmäisintä uhrautumista niiltä, jotka saavat siihen ottaa osaa. Ennen kuin Logos herätti olemassaoloon tämän osan aurinkokunnastaan, oli Hänellä mielessään tarkka suunnitelma, miten hän aikoi sen kanssa menetellä – mille asteelle kukin rotu siinä tulisi kehittymään ja missä suhteessa se eroaisi edeltäjistään. Koko Hänen mahtava ajatusmuotonsa on vielä nyt olemassa jumalallisen järjen tasolla, ja kun Manu määrätään ottamaan käsiinsä uusi juurirotu, on hänen ensimmäinen työnsä aineellistuttaa tämä korkea ajatusmuoto jollekin tasolle, missä hänellä voi olla se helposti käytettävänä. Hänen tehtävänsä on sitten ottaa ulkonaisesta maailmasta sellaisia ihmisiä, jotka likeisimmin muistuttavat tätä tyyppiä, vetää heidät erilleen muista ja vähitellen kehittää heissä niitä ominaisuuksia, jotka tulevat kuulumaan uudelle rodulle. Kun hän on toteuttanut tämän tarkoituksen niin pitkälle kuin hän pitää mahdollisena käsillä olevilla aineksilla, niin hän itse ruumistuu tämän valitun joukon keskuuteen. Koska hän jo kauan aikaa sitten on tyhjentänyt kaiken haitallisen karman, on hän täysin vapaa muodostelemaan kaikkia käyttövälineitään, syyruumistaan, älyruumistaan ja astraaliruumistaan tarkalleen sen mallin mukaiseksi, jonka Logos on hänen eteensä antanut. Epäilemättä hän myös voi hyvin suuresti vaikuttaa fyysiseen käyttövälineeseensä, vaikka hän onkin sen saanut vanhemmilta, jotka parhaimmillaankin ollen kuitenkin kuuluvat viidenteen juurirotuun, olkoot he siitä hyvinkin suuresti poikkeavia.

Ainoastaan ne ruumiit, jotka suorassa polvessa ovat Manusta joh-
tuneet, muodostavat uuden juurirodun, ja koska hän taas nähtävästi
on pakotettu naimaan vanhasta viidennestä juurirodusta, on selvä,
ettei tyyppi voi olla ehdottoman puhdas. Ensimmäisessä sukupolves-
sa hänen lastensa myös täytyy naida vanhasta rodusta, vaikka tie-
tysti ainoastaan tuon eristetyn joukon keskuudesta, mutta sen suku-
polven jälkeen ei enää sallita vanhemman veren sekoitusta vaan on
ehdottomasti kielletty ottamasta puolisoa vastaperustetun perheen
ulkopuolelta. Myöhemmin Manu itse ruumistuu, arvattavasti oma-
na lapsenlapsenlapsenaan ja siten vielä enemmän puhdistaa rotua,
ja kaiken aikaa hän lakkaamatta ponnistaa kaikkien jälkeläistensä
ruumisten muodostamiseksi, myös fyysisen ruumiin, kunnes ne yhä
lähemmin muistuttavat Logoksen antamaa mallia.

6. JÄSENTEN KOKOAMINEN

Jotta tämä erikoisen muodostelemisen työ suoritettaisiin niin nope-
asti ja täydellisesti kuin mahdollista, on erinomaisen tärkeätä, että
kaikki minät, jotka ruumistuvat uusiin käyttövälineisiin, itse täysin
ymmärtävät, mitä aiotaan tehdä, ja ovat hartaasti siinä avullisia. Sen
tähten Manu kokoaa ympärilleen tätä tarkoitusta varten suuren jou-
kon oppilaita ja auttajia ja antaa niille itsensä valmistamat ruumiit.
Tarkoitus on, että he kokonaan uhrautuisivat tähän työhön ja otta-
isivat uuden ruumiin niin pian kuin huomaavat tarpeelliseksi jättää
vanhan ruumiinsa. Sen tähten – niin kuin on mainittu – vaaditaan
erinomaisen vaikea työ niiltä, jotka tulevat Manun avustajiksi. Hei-
dän täytyy ruumistua yhä uudelleen käymättä välillä muilla tasoilla,
niin kuin muuten on tavallista. Sitä paitsi jokainen näistä katkea-
matta toisiaan seuraavista fyysisistä elämistä täytyy olla ehdottoman
epäitsekkäästi vietetty – täytyy olla kokonaan pyhitetty uuden rodun
hyväksi, eikä hän saa vähääkään ajatella omaa itseään tai persoonal-
lista etuaan. Tämä ei ole mikään kevyt tehtävä, mutta toiselta puolel-
ta muistettakoon, että ne, jotka siihen ryhtyvät, varmasti tulevat ke-
hittymään tavattoman nopeasti. Heillä on se suuri kunnia, että saavat
olla johtamassa ihmiskunnan kehitystä ja sitä paitsi se arvaamaton
etu, että monen elämän kuluessa saavat työskennellä Mestarien välit-
tömässä fyysisessä johdossa, niiden Mestarien, joita he niin palavasti
rakastavat. Ja ne, jotka jo ovat saaneet maistaa Mestarien läsnäolon

suloisuutta, tietävät hyvin, että siinä läsnäolossa ei mikään työ tunnu raskaalta, ei mikään este voittamattomalta. Pikemmin kaikki vastukset väistyvät ja me katsomme ihmetellen taaksemme eilispäivän kompastuksiamme emmekä osaa oikein ymmärtää, kuinka silloin saatoimme lannistua ja joutua epätoivoon. Tämä tunne on ivan sama kuin se, jota apostoli niin hyvin kuvaa sanoessaan: ”Minä voin tehdä kaikki Kristuksen kautta, joka minua vahvistaa.”

7. SAAPUMINEN MÄÄRÄPAIKKAAN

Kun se aika lähestyy, joka Manun mielestä on sopivin rodun todelliseen alkuunpanoon, toimittaa hän, että kaikki ne opetuslapset, jotka hän on valinnut, syntyvät kuudenteen alarotuuun. Kun he ovat kasvanut täysikäisiksi, niin hän – tai he yhdessä – ostavat suuren maanalan sopivassa paikassa ja kaikki matkustavat sinne ja alkavat uuden elämänsä erityisenä yhteiskuntana. Juuri tämän maanalan haltuun ottaminen oli se näky, mikä näytettiin kuningas Asokalle, ja se paikka, missä mestarit nähtiin toisiaan tapaamassa, oli lähellä sen maanalan rajoja. He sitten johtavat seuraajansa siihen keskustaan, joka jo on valittu yhteiskunnan pääpaikaksi, ja ottavat siellä haltuunsa ne rakennukset, jotka jo ennen ovat niille valmistetut. Sillä jo paljon aikaisemmin Manu ja hänen läheisimmät johtomiehensä ovat olleet valmistamassa ja pystyttämässä mahtavan joukon rakennuksia tätä tilaisuutta varten. Siinä on suuri keskustemppele eli katedraali (tuomiokirkko), suuria kirjastontapaisia rakennuksia, museoita ja kokoussaleja, ja niiden ympärillä nelisen sataa asuintaloa, joista kukin seisoo oman maapalstansa keskellä. Vaikka nämä talot paljon eroavat toisistaan rakennustavaltaan ja yksityispiirteiltään, ovat ne kaikki rakennetut määrätyn yleisen suunnitelman mukaan, joka myöhemmin tulee kuvattavaksi. Kaiken tämän työn ovat toimittaneet tavalliset työmiehet työnjohtajien avulla – suuri ihmisjoukko, joista monet näkyvät olevan kaukaa tulleita, ja nähtävästi heille on runsaasti maksettu, jotta työ tulisi mitä parhaimmin suoritettua. Hyvin paljon monimutkaisia laitoksia vaaditaan siirtokunnan työtä varten, ja noina vanhempina aikoina käytetään ulkopuolisia työmiehiä näitä hoitamaan ja opettamaan siirtolaisia koneita käyttämään, mutta muutaman vuoden päästä he itse oppivat, kuinka on valmistettava ja kuinka korjattava niitä laitoksia, joita he tarvitsevat, ja siten he

voivat tulla toimeen aivan ilman ulkopuolista apua. Jo ensimmäisen sukupolven aikana siirtokunta tulee kokonaan omillaan toimeen ja tämän jälkeen ei mitään työtä tehdä vieraiden avulla. Näyttää siltä kuin hyvin paljon varoja käytettäisiin siirtokunnan perustamiseen ja toimintaan saattamiseen, mutta kun se kerran on saanut lujan perustan, on se aivan riippumaton ulkopuolisesta maailmasta. Kuitenkaan se ei jää aivan vaille

8. MANUN LAPSET

Meidän päätutkimuksemme koskevat kuitenkin noin puolitoista sataa vuotta myöhempää aikaa, jolloin yhteiskunta jo on suunnatomaan kasvanut, niin että siihen kuuluu noin satatuhatta henkeä, kaikki Manun suoranaisia fyysisiä jälkeläisiä, paitsi muutamia harvoja, jotka on laskettu sisään ulkopuolisesta maailmasta kohtikään mainittavilla ehdoilla. Meistä näytti ensin epätodennäköiseltä, että yhden ihmisen jälkeläiset voisivat noin lyhyessä ajassa nousta niin suureen lukuun, mutta se pikainen tutkimus, joka voitiin tehdä kuluneesta ajasta, osoitti, että kaikki oli käynyt varsin luonnollisella tavalla. Kun Manu näkee tarpeelliseksi naida, niin muutamia hänen valituista opetuslapsistaan ovat valmiina vapaaehtoisesti luopumaan vanhoista ruumiistaan, niin pian kuin hän kykenee heille tarjoamaan uusia. Hänellä on kaikkiaan kaksitoista lasta, ja huomattava on, että hän järjestää kunkin syntymähetken erityisen vaikutuksen alaiseksi – yhden kunkin eläinradan merkin alle, kuten astrologit sanoisivat. Kaikki nämä lapset kasvavat aikanaan isoiksi ja vaivat valittuja lapsia yhteiskunnan muista jäsenistä.

Kaikkea huolta pidetään siitä, että on tarjolla täysin terveitä ja sopivia olosuhteita, etteivät lapset kuole pieninä, ja sääntönä näkyy olevan meidän kannaltamme katsoen, että perheet ovat suuria. Viidenkymmenen vuoden kuluttua yhteiskunnan perustamisesta elää jo sataneljä Manun lastenlasta. Kahdeksankymmenen vuoden kuluttua alkamisesta, on jälkeläisten luku aivan liian suuri selvänäkijän laskettavaksi, mutta ottaessamme noiden sadaneljän lastenlasten joukosta kymmenen, huomasimme, että nämä kymmenen sillä aikaa olivat tuoneet maailmaan 95 lasta, joten saatoimme ylimalkaisesti päätätä, että siinä sukupolvessa on tuhannen Manun suoranaista

jälkeläistä, niihin lukematta hänen kahtatoista lastaan ja sataaneljää lastenlastaan. Kun siirryimme vuosisadan neljänneksen eteenpäin, se on 105 vuotta yhteiskunnan perustamisesta, huomasimme löytyvän täyteen kymmentuhatta suoranaista jälkeläistä, ja selvää on, ettei ole mitään estämässä tätä joukkoa seuraavan 45 vuoden aikana nousemasta aina sataantuhanteen.

9. HALLINTO

Nyt on välttämätöntä kuvata yhteiskunnan hallintoa ja yleisiä oloja ja katsoa, mitkä ovat sen kasvatus- ja jumalanpalvelustavat ja sen suhde ulkomaailmaan. Tuo suhde näyttää olevan aivan ystävällinen. Ilmeisesti yhteiskunta maksaa jonkun nimellisen veron maastaan suuremman valtakunnan hallitukselle, ja korvaukseksi se saa jäädä miltei yksikseen, koska se rakentaa omat tiensä eikä vaadi minkäänlaisia palveluksia viranomaisilta.

Nähtävästi tätä seurakuntaa suuren yleisön puolelta katsotaan suurella kunnioituksella ja sen jäseniä pidetään hyvinä ja vakavina ihmisinä, vaikka ne muutamissa suhteissa muka ovat tarpeettoman ”ankaria elämässään” (askeettisia). Ihmisiä tulee toisinaan joukolla sinne käymään, aivan niin kuin matkailijat 20. vuosisadalla, vaikkei näitä vieraskäyntejä millään tavalla suositeta. Vieraat tavallisesti huomauttavat tähän tapaan sieltä tultuaan: ”Niin, kaikki on hyvin kaunista ja mieltäkiinnittävää, mutta minä en vaan tahtoisi elää niin kuin he elävät.”

Koska jäsenet ovat olleet erotettuina muusta maailmasta puolentoista vuosisataa, ovat vanhat perhesuhteet joutuneet hyvin kaukai-siksi. Muutamissa tapauksissa muistetaan vielä näitä sukulaisuuksia, ja joskus käydään toisiaan tapaamassa. Tähän ei ole mitään esteitä, siirtolan jäsen voi käydä vieraissa ulkopuolisen ystävän luona ja voi aivan vapaasti kutsua sellaisen ystävän luokseen joksikin ajaksi. Ainoa sääntö näissä asioissa on se, että naiminen yhteiskunnan jäsen-ten ja ulkopuolisten välillä on ankarasti kielletty. Eivätkä yllämainitut vieraskäynnit ole niinkään tavallisia, sillä koko seurakunnan ajatus on niin suunnattuna yhteen kohtaan, että muun maailman ihmiset eivät näy viihtyvän jokapäiväisessä elämässä heidän kanssaan.

10. UUDEN RODUN HENKI

Kaikkein tärkein seikka tämän uuden yhteiskunnan suhteen on näet se *henki*, mikä siinä vallitsee. Jokainen jäsen tietää olevansa siinä erityistä tarkoitusta varten, jota hän ei hetkeksikään kadota näkyvistään. Kaikki ovat lupautuneet Manun palvelukseen uuden rodun kehityksen edistämiseksi. Kaikki heistä ovat siinä hyvin tosissaan, jokaisella on täydellinen luottamus Manun viisauteen eikä kukaan uneksikaan väittää mitään hänen antamiensa määräyksiä vastaan. Meidän on muistettava, että nämä ihmiset ovat ikään kuin valittuja valittujen joukosta. Välillä kuluneina vuosisatoina ovat monet tuhannet tulleet vedetyiksi teosofiaan ja näistä on valittu ne, jotka ovat kaikkein hartaimmat ja kaikkein enimmän näiden aatteiden läpitunkemat. Useimmat näistä ovat hiljan olleet maan päällä monessa ruumistuksessa peräkkäin ja niistä suureksi osaksi säilyttäneet muistonsa, ja kaikissa näissä elämissä he ovat tienneet, että elämä uudessa rodussa tulee olemaan täydellistä uhrautumista sen rodun puolesta. He ovat sen tähden harjaantuneet luopumaan kaikista persoonallisista haluista ja niin muodoin on heidän keskuudessaan erinomaisen vahva yleinen mielipide epätsekkyuden puolella, niin että pienintäkin persoonallisuuden ilmausta pidetään hyvin häpeällisenä.

Se ajatus on kaikkiin syvälle juurtunut, että tässä valitussa joukossa tarjoutuu heille loistavia kehityksen mahdollisuuksia ja että jos he osoittautuisivat siihen arvottomiksi ja heidän sen vuoksi täytyisi lähteä ulkopuoliseen maailmaan, olisi se heidän kunnialleen häviämätön tundra. Tämän lisäksi Manu antaa kiitoksensa niille, jotka edistyvät ja jotka voivat ehdottaa jotakin uutta ja hyödyllistä ja auttaa yhteiskunnan kehitystä, mutta ei sellaisille, jotka vähänkin persoonallisesti toimivat. Tämän yleisen mielipiteen suuri voima tekee lait sen sanan tavallisessa merkityksessä suorastaan tarpeettomiksi. Koko yhteiskunta voidaan syystä verrata sotajoukkoon, joka marsii taisteluun. Jos olisikin yksityistä eripuraisuutta eri sotilaiden välillä, niin sillä hetkellä ne ovat kaikki hukkuneet siihen ainoaan ajatukseen, että on toimittava yhdessä vihollista vastaan. Jos jonkinlainen erimielisyys syntyisi yhteiskunnan kahden jäsenen välillä, niin asia heti alistettaisiin joko Manun tai hänen neuvoskuntansa lähimmän jäsenen ratkaistavaksi, eikä kukaan ajattelisikaan valittaa siitä päätöksestä, mikä annettaisiin.

11. MANU JA HÄNEN NEUVOSKUNTANSA

Nähdään siis, että hallitusta sen sanan tavallisessa merkityksessä tuskin on tässä yhteiskunnassa. Manun ylivalta on ilman muuta ymmärrettävä, ja hän kokoaa ympärilleen neuvoskunnaksi tusinan verran kehittyneimpiä opetuslapsia, joista muutamat jo ovat adepteja Aseekhan-asteella ja johtivat eri osastoja yhteisessä työssä, tehden alituisesti uusia kokeita rodun menestykseksi ja varttumiseksi. Kaikki neuvoskunnan jäsenet ovat siksi kehittyneet, että he vapaasti toimivat kaikilla alemmilla tasoilla, ainakin syyruumiiseen asti. Niin muodoin voimme ajatella, että he pitävät lakkaamatonta istuntoa, että he alinomaa neuvottelevat keskenään keskellä hallintotoimiamkin. Mitään sen luontoista kuin tuomioistuimia ja poliiseja ei löydy, mikäli voin nähdä, eikä niitä tunnu tarvittavan, sillä luonnollisesti-kaan ei ole rikollisuutta eikä väkivaltaa näitten ihmisten joukossa, jotka niin kauttaaltaan harrastavat samaa asiaa. Jos olisi ajateltavissa, että joku jäsen loukkaisi yhteiskunnan henkeä, niin ainoa rangaistus, mikä hänelle voitaisiin määrätä, olisi karkotus, mutta koska se olisi kaikkien hänen toiveittensa loppu ja monen elämän aikana jatkettujen ponnistusten täydellinen tyhjiin raukeaminen, niin ei voi ajatella, että kukaan tahtoi antautua edes sellaisen mahdollisuuden alaiseksi.

Ajatellessamme kansan yleistä mielialaa, on myös pidettävä mielessä, että jommoinenkin psyykinen havaintokyky on jo aivan yleinen ja että se monessa on pitkällekin kehittynyt. Siksi kaikki voivat itse nähdä vähäsen niiden voimien työskentelystä, joiden kanssa he ovat tekemisissä, ja kaikille on päivänselvänä ja epäamättömänä tosiasiana, että Manu, Ylimmäinen pappi ja heidän neuvoskuntansa ovat äärettömän paljon korkeammalle kehittyneitä. Sen tähden jokaisella on silmäinsä edessä mitä vahvimmat syyt hyväksyäkseen johtajiensa päätökset. Tavallisessa fyysisessä elämässä, vaikka ihmisillä olisikin täydellinen luottamus hallitsijansa viisauteen ja hyvään tahtoon, on aina kuitenkin jäljellä epäily, tokko se hallitsija tuntee kaikki asiahaarat ja tokko siitä syystä hänen päätöksensä aina on ankarimman oikeuden mukainen. Mutta täällä ei sellaisen epäilyksen varjokaan ole mahdollinen, koska jokapäiväisestä kokemuksesta hyvin tiedetään, että Manu on kerrassaan kaikkietävä yhteiskunnan omissa

asioissa ja että sen tähden on mahdotonta minkään asian jäädä häneltä huomaamatta. Vaikka hänen tuomionsa jostakin asiasta olisikin toisenlainen kuin olisi odotettu, niin hänen väkensä ymmärtäisi täydelleen, ettei se riippunut siitä, että jotkut asiaan kuuluvat seikat olisivat olleet hänelle tuntemattomia, vaan pikemmin siitä, että hän otti lukuun asianhaaroja, jotka heille olivat tuntemattomia.

Täten näemme, että niitä kahta ihmisluokkaa, jotka alinomaa aikaansaavat hämmennystä tavallisessa elämässä, ei löydy tässä seurakunnassa – nimittäin niitä, jotka tahallaan rikkovat lakeja voittaakseen jotakin itselleen, ja toiseksi niitä, jotka aikaansaavat häiriöitä sen vuoksi, että pitävät itseään loukattuina tai väärin ymmärrettyinä. Ensimmäistä luokkaa ei voi löytyä täällä, koska kaikki, jotka joukkoon lasketaan, ovat jättäneet oman minuutensa taakseen ja kokonaan antautuneet hyvän palvelukseen, toista luokkaa ei voi löytyä, koska heille kaikille on selvää, että väärinymmärrys tai vääryys täällä on mahdoton seikka. Tällaisissa oloissa tulee hallinnon tehtävä perin helpoksi.

12. USKONTO

Kaikkien lakimääräysten puutos suo koko paikalle merkillisen vapauden leiman, vaikka samalla me saamme voimakkaan tunteen siitä, kuinka kaikki ovat suuntautuneet yhtäänne päin. Ihmisiä on siellä hyvin monenlaisia ja ne kulkevat erilaisia kehityslinjoja myöten, toiset älyn, toiset hartauden, toiset toiminnan tietä, mutta kaikki tunnustavat yhtäläisesti, että Manu täydellisesti tietää, mitä hän tekee – että kaikki nämä erilaiset tiet ovat ainoastaan erilaisia tapoja hänen palvelemisekseen – että miten kukin kehittyneekin, hän ei kehity itseään varten vaan rotua varten, jotta hänen kehityksensä siirtyisi lapsilleen. Ei ole enää erilaisia uskontoja sen sanan nykyisessä merkityksessä, vaikka samaa opetusta annetaan eri muodoissa. Uskonnon-opetus on kuitenkin siksi tärkeä asia, että me tulemme käyttämään erityistä osastoa sen käsittelemiseen ja seuraamaan sitä aina uusiin opetustapoihin saakka ja esittämään erikoisseikkoja yhteiskunnan yksityisestä ja joukkoelämästä.

13. TEOSOFIA UUDESSA YHTEISKUNNASSA

Koska ne kaksi Mestaria, jotka perustivat Teosofisen Seuran, myös ovat tämän yhteiskunnan johtajina, on aivan luonnollista, että siellä vallitseva uskonnollinen ajatuskanta on se, jota me nykyään kutsumme teosofiaksi. Kaikki mitä me nyt pidämme oikeana – kaikki se, mikä tiedetään Esoteerisen Osaston sisimmissä piireissäkin – on yhteiskunnan yhteisenä uskona, ja monta kohtaa, joista meillä nyt vielä on vain hyvin vaillinainen tieto, on silloin perinpohjin ja seikkaperäisesti tunnettuna. Teosofian pääpiirteet eivät ole enää vain pohdinnan vaan varmuuden asioita eikä pidä unohtaa, että ne totuudet, jotka koskevat kuolemanjälkeistä elämää ja korkeimpien tasojen luonnetta, silloin perustuvat miltei kaikkien siirtokunnan jäsenten omaan kokemuseräiseen tietoon. Tällöin niin kuin meidän ajallamme erilaisia henkilöitä miellyttävät eri tutkimushaarat; muutamat harrastavat etupäässä korkeampaa filosofiaa ja metafysiikkaa, mutta enemmistö haluaa ilmaista uskonnollisia tunteitaan jollakin sellaisella keinolla, mikä on eri tempeleissä tarjona. Sangen voimakas käytännöllisyyden henki esiintyy kaikessa heidän ajattelussaan emmekä paljon erehdy, jos sanomme, että tämän siirtokunnan uskonto on tehdä, mitä on käsketty. Siellä ei ole mitään taistelua tieteen ja uskonnon välillä, koska molemmat suuntautuvat samaan päämäärään ja molemmat ovat olemassa valtion takia. Ihmiset eivät enää palvele erilaisia (Jumalan) ilmennyksiä, koska kaikilla on varma tieto Aurinkologoksen olemassaolosta. Monella on vielä tapana tervehtiä nousevaa aurinkoa, mutta kaikki tietävät kyllä, että se on pidettävä ainoastaan Logoksen ruumiin keskuksena.

14. DEEVAT

Hyvin huomattava piirre uskonnollisessa elämässä on deevojen suuri osanotto siihen. Monet 20. vuosisadan uskonnot puhuvat menneestä kulta-ajasta, jolloin enkelit eli jumalolennot vapaasti käyskentelivät ihmisten keskellä, vaikka tämä onnellinen tila on jo kauan sitten päättynyt nykyisen kehitystilan karkeuden takia. Mutta kuvaamassamme yhteiskunnassa tämä taas näkyy olevan toteutuneena, sillä suuria deevoja tulee tuon tuostakin ihmisten keskuuteen ja tuo heille uusia kehityksen mahdollisuuksia, vetäen aina puoleensa sellaisia,

joiden luonto on heidän itsensä kaltainen. Tämän ei tarvitse meitä hämmästyttää, sillä jo 20. vuosisadallakin antoivat deevat paljon apua niille, jotka saattoivat ottaa sitä vastaan. Näitä oppimistilaisuuksia, tällaisia kehittymismahdollisuuksia ei ollut ihmisten enemmistöllä, mutta tämä ei johtunut deevojen haluttomuudesta vaan ihmisten takaperoisesta kehityskannasta. Me olimme silloin (so. nyt – suom.huom.) maailmankoulussa jokseenkin samassa asemassa kuin ensiluokkalaiset. Suuret yliopiston professorit tulivat joskus kouluunne opettamaan kehittyneempiä oppilaita ja joskus näimme matkan päässä niiden kulkevan ohi, mutta niiden apu ei vielä ollut meille varsinaiseksi hyödyksi Sen tähden ettemme olleet siinä iässä eikä sillä kehitysasteella, että olisimme voineet ottaa niiltä vastaan paljonkaan oppia. Koulu oli läpikäytävä. Opettajat kyllä olivat valmiina meitä varten, niin pian kuin kasvoimme tarpeeksi vanhoiksi. – Tämä uusi yhteiskunta on kasvanut kyllin vanhaksi ja sen tähden se nyt nauttii alituista kanssakäymistä näiden suurten olentojen kanssa ja saa niiltä paljon opetusta.

15. TEMPPELIEN JUMALANPALVELUS

Deevat eivät ainoastaan silloin tällöin esiinny, vaan ne työskentelevät järjestelmällisesti ja säännöllisesti ylimmän papin johdolla, joka kokonaan ohjaa seurakunnan uskonnollista kehitystä ja sen kasvatustointia. Uskonnon ulkonaisena ilmauksena näemme temppeleissä pidettävän erilaatuisia jumalanpalveluksia, ja näemme, että näiden johtaminen on deevojen erikoistytönä. Neljä temppeli-tyyppiä voidaan huomata, ja vaikka jumalanpalvelusten pääseikat ja tarkoituksetperät kaikissa ovat samat, on muodoissa ja menetelmissä silmiinpistäviä erilaisuuksia, joita nyt koetamme kuvata.

Temppeli-palveluksen perusaate on se, että kullakin ihmisellä, koska hän kuuluu erityiseen tyyppiin, on joku tiehyt, jonka kautta hän kaikkein helpommin voi saavuttaa yhteyden Jumalan kanssa ja sen vuoksi myös helpoimmin on jumalallisen vaikutuksen saavutettavissa. Muutamissa ihmisissä tämä tiehyt on rakkaus, muutamissa hartaus, joissakin myötätunto, toisissa äly. Näitä tyyppisiä varten löytyy neljänlaisia temppeleitä, ja kussakin niistä on silmämääränä saatava ihmisen pääominaisuus tietoiseen ja todelliseen yhdysuhteeseen Logoksen vastaavan ominaisuuden kanssa, sillä siten tulee ihminen

parhaiten nostetuksi ja autetuksi. Siten hän ajoittain voi nousta sellaiselle henkisyiden ja voiman asteelle, joka on paljon korkeampi kuin mihin hän tavallisissa oloissa voisi päästä, ja jokainen tällainen henkinen mielenlennys tekee seuraavan ponnistuksen hänelle helpommaksi ja myös kohottaa hieman hänen jokapäiväistä tasapintaansa. Jokainen jumalanpalvelus, johon ihminen täällä ottaa osaa, on tarkoitettu vaikuttamaan häneen määrättyllä tavalla, ja vuodeksi tai muutamiksi vuosiksi eteenpäin järjestetään huolellisesti jumalanpalvelukset, silmällä pitäen yhteiskunnan yleistä kehitystilaa ja koettaen kutakin kohottaa määrättyyn pisteeseen. Tässä työssä on juuri deevan apu niin arvokas, sillä hän työskentelee todellisena pappina ja välittäjänä ihmisten ja Logoksen välillä, hän ottaa vastaan, kokoaa yhteen ja lähettää perille heidän hartautensa voimavirrat ja jakaa, suuntaa ja johtaa alas heidän tasolleen ne jumalalliset vaikutusvirrat, jotka tulevat vastauksena korkeudesta.

16. PUNAINEN TEMPELI

Ensimmäinen temppeli, johon astuimme tutkimusta varten, oli yksi niistä, jotka deeva alussa näytti tauluissaan. Se oli yksi sellainen, jossa kehitys etupäässä tapahtuu rakkauden kautta. Sen jumalanpalveluksen tärkeänä ominaisuutena ja itse asiassa päällimäisyytenä on loistoiset värivirrat. Kuvitelkaamme mahtavaa pyöreätä rakennusta, joka muistuttaa katedraalia, mutta ei ole rakennettu mihinkään sellaiseen malliin, jota me nyt tuntisimme, vaan on paljon aukinaisempi ulkoilmalle kuin on mahdollista millekään katedraalille tavallisessa eurooppalaisessa ilmastossa. Kuvitelkaamme, että se on täynnä kunnioitusta tuntevaa kansaa ja deevapappi seisoo keskustassa heidän edessään jonkinlaisella taiteellisesti koristetulla pyramidin tai kartion muotoisella kohokkeella, niin että hän näkyy yhtä hyvin suuren rakennuksen joka puolelta.

Jokainen sisääntulija asettuu paikalleen lattialle aivan hiljaa ja kunnioittavasti, sulkee silloin silmänsä ja saa sitten sisäisen näkönsä eteen väritauluja eli pilviä toisen toisensa jälkeen, jokseenkin samanlaisia kuin joskus kulkee silmiemme ohi pimeässä, juuri ennen kuin nukahdamme. Jokaisella ihmisellä on eri järjestys näitä värejä, ja ne ovat nähtävästi johonkin määrään hänen persoonallinen ilmauksensa. Tämä näyttää olevan jokseenkin samanluontoista kuin se

alkurukous, joka 20. vuosisadalla toimitetaan kirkkoon astuttaessa, ja sen tarkoituksena on tynnyttää ihmistä, koota hänen ajatuksensa, jos ne ovat olleet hajallaan, ja soinnuttaa häntä ympäröivään ilmapii-riin ja siihen tarkoitukseen, jota hän nyt on tullut tavoittamaan. Kun sitten alkaa itse jumalanpalvelus, niin deeva aineellistuu pyramidin huipulla ja ottaa itselleen tilaisuutta varten mahtavan ja loistavan ihmismuodon, ja tässä erikoisessa temppelissä hänellä on ympärillään upean punaisia liehuvia vaatteita. (Väri vaihtelee temppelin laadun mukaan, niin kuin kohta saamme nähdä).

Hänen ensimmäinen toimensa on lähettää päänsä yläpuolelle leimuavan vyön loistavan kirkkaita värejä, hieman aurinkospektriä muistuttavia, paitsi että eri tilaisuuksissa värit ovat eri järjestyksessä ja myös vaihtelevat keskinäisissä voimasuhteissaan. On suorastaan mahdotonta tarkoin kuvata tätä värivyötä, sillä se on jotakin paljon enempää kuin paljas spektri. Se on taulu eikä kuitenkaan taulu; siinä on geometrisia kuvioita, mutta en tunne mitään keinoa, jolla sitä voitaisiin piirtää tai esittää, sillä siinä on useampia ulottuvaisuuksia kuin mitä meidän aistimemme nykyisessä kokoonpanossaan voivat tajuta. Tämä vyö näkyy olevan tuon erityisen jumalanpalveluksen pohjasävel eli teksti, ja se ilmoittaa niille, jotka sen ymmärtävät, sen määrätyn asian, jota on tarkoitettu, ja osoittaa mihin suuntaan heidän tunteensa ja hartautensa on käännettävä. Se on todella ajatus ilmaistuna deevojen kuvakielellä ja sellaisena sen käsittää koko seurakunta. Se on aineellisesti näkyväinen fyysisellä tasolla ja samaten astraali- ja älytasolla, sillä vaikka useimmilla läsnäolijoilla lienee vähintäänkin astraalinen näkökyky, voi kuitenkin vielä olla joukossa sellaisia, joilla se näkö on ainoastaan tilapäisesti esiintyvä.

Jokainen läsnäolija koettaa nyt toistaa tämän tekstin eli sävelen, muodostaen tahdonvoimallaan eteensä ilmaan niin yhtäläisen värivyön kuin hän voi. Toiset onnistuvat paremmin kuin toiset, niin että jokainen sellainen yritys ilmaisee sekä deevan esittämän aiheen että myös sitä jäljentävän ihmisen luonteen. Muutamat kykenevät tekemään tämän niin tarkoin, että se näkyy fyysiselläkin tasolla, mutta toiset voivat sen muodostaa ainoastaan astraali- ja älytasolla. Minä huomaan kuitenkin, että muutamat, jotka luovat kaikkein loistavimpia ja onnistuneimpia jäljennöksiä deevan näyttämästä muodosta, eivät lainkaan tuo niitä alas fyysiselle tasolle.

Deeva levittää nyt käsivartensa kansan yli ja vuodattaa tämän värimuodon kautta ihmeellisen vaikutusvirran, joka ihmisille saapuu heidän omien vastaavien värimuotojensa kautta ja heitä kohottaa aivan siinä määrässä kuin he ovat osanneet tehdä oman värimuotonsa deevan värimuotoa vastaavaksi. Tämä vaikutusvirta ei johdu ainoastaan deevapapista, sillä hänen takanaan ja kaukana hänen yläpuolellaan, temppelein ulkopuolella eli aivan erillään aineellisesta maailmasta seisoo piiri korkeita deevoja, joiden voimien välittäjänä hän toimii. Tämän vuodatuksen astraalinen vaikutus on hyvin ihmeellinen. Vaaleanpunainen valomeri täyttää deevan laajan auran ja leviiä yli läsnäolijoiden, siten saattaen heidän tunteensa suurempaan toimintaan. Kukin heistä lähettää tähän ruusunpunaiseen mereen oman erikoisen muotonsa, mutta vaikka se onkin kaunis, on se luonnollisesti alemmanlaatuinen kuin deevan värimuoto. Se on aina karkeampi ja vähemmän loistava kuin se kokonaisloisto, johon se valuu, ja siten syntyy hyvin omituinen ja kaunis vaikutelma, kun tummanpunaiset liekit tunkeutuvat ruusunpunaiseen mereen – niin kuin voisi kuvitella, että tulivuoren liekit leimahtavat ylös ihanaa iltaruskoa vastaan.

Ymmärtääksemme jossain määrin, kuinka tämä myötätuntoisen värähtelyn toiminta saadaan aikaan, on meidän käsitettävä, että deevan aura on paljon laajempi kuin minkään ihmisen ja on myös paljon taipuisampi. Se tunne, joka tavallisessa ihmisessä ilmeni tervehdyksen hymyilynä, saa deevassa aikaan auran äkkinäisen laajenuksen ja kirkastumisen ja ilmenee sekä värinä että säveleenä. Toisen deevan tervehdys toiselle on kuin ihana akordi eli oikeammin arpeggio (murtosointu; kun akordin ääniä ei lyödä yhtäaikaa, vaan peräkkäin niin kuin kanteleella, kutsutaan sitä arpeggioksi. Suom.huom.); keskustelu kahden deevan välillä on kuin fuuga; jonkun deevan pitämä puhe on kuin mahtava oratorio. Kohtalaisesti kehittyneellä rupa-deevalla (ruumiilla varustetulla) on usein aura, joka läpimitaten on monta sataa jalkaa, ja kun jokin kiinnittää hänen huomiotaan tai herättää hänen innostustaan, kasvaa se heti suunnattomasti. Meidän pappi-deevamme siis sulkee auraansa koko seurakunnan ja kykenee niin muodoin kuhunkin henkilöön vaikuttamaan hyvin tehokkaasti – ikään kuin sekä sisä- että ulkopuolelta. Lukijamme ehkä voivat itselleen kuvailla tätä auraa, jos ne muistavat Arhatin auraa kirjassa *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*, mutta heidän täytyy

ajatella sitä ohuemmaksi, juoksevaksi, tuliseksi, säkenöiväksi. Se on melkein kauttaaltaan kokoonpantu väreilevistä tulisäkeistä, jotka kuitenkin tekevät jokseenkin samanlaisen yleisvaikutuksen värien järjestyksessä kuin kirjassa oleva kuva. On aivan kuin nuo väripiirteet pysyisivät mutta muodostuisivat tulisista säteistä, jotka alinomaa vuotavat ulospäin, mutta kulkiessaan kunkin ympäryspiirin yli saavat itseensä sen piirin värin.

17. YHDYSSITEET LOGOKSEN VÄLILLÄ

Tämä ensimmäinen vaikutuksen vuodatus nostaa kunkin henkilön väkijoukossa hänen korkeimmalle tasolleen ja herättää hänessä jaloita rakkaudentunnetta, jota hän kykenee tuntemaan. Kun deeva näkee, että kaikki ovat viritetyt samaan sävellajiin, kääntää hän voimavirtansa toiseen suuntaan. Hän keskittää nyt auransa pienemmän pallon muotoiseksi, jonka huipulta korkea patsas nousee ylöspäin. Ojentamatta enää käsiään kansan yli hän nostaa ne päänsä päälle, ja siitä merkistä jokainen ihminen suuressa joukossa lähettää deevapappia kohtaan runsaimmat ja korkeimmat rakkauden- ja hartaudentunteensa. Deeva vetää kaikki nämä tuliset virrat itseensä ja lähettää ne ylöspäin suurena monivärisenä liekkisuihkuna, joka laajenee kohotessaan ja jonka ottaa vastaan valvovien deevojen piiri. He antavat sen kulkea itsensä läpi ja muodostelevat sitä, kokoavat sen yhteen, niin kuin säteet kootaan linssin kautta, kunnes se saapuu heidän säteensä suuren päädeevan luo, sen mahtavan hallitsijan, joka katselee itse Logosta ja suhteessaan Häneen edustaa tätä sädettä.

Tämä pääjohtaja kokoaa samanlaisia virtoja kaikista maailman osista ja hän kutoo nämä monet virrat suureksi köydeksi, joka sitoo maan Jumalan jalkoihin. Hän yhdistää nuo monet purot yhdeksi suureksi virraksi, joka vuotaa Jumalan jalkojen ympärille, ja hän vie lootuskukan sydämeen meidän terälehtemme. Ja silloin Hän vastaa. Itse Logoksen valossa välähtää hetkeksi vielä suurempi kirkkaus. Alas suureen deeva-johtajaan leimahtaa heti tämä tunnustus ja hänen kauttaan valuu voimavirta alhaalla odottavalle piirille ja kun se heidän kauttaan koskettaa deevapappia, joka portaitten juurella odottaa, niin tämä taas laskee käsivartensa alas ja levittää ne siunaavasti kansansa yli. Sanomattoman ihanat värit täyttävät nyt koko tempppelin. Ikään kuin eläviä tulivirtoja, mutta niin hienoja kuin egyptiläisen

auringonlaskun kajastukset, on temppeli täynnä ja kaikesta tästä loistosta jokainen ottaa itseensä niin paljon kuin hän kykenee, niin paljon kuin hän sillä kehitysteellaan ollen saattaa sulattaa.

Jokaisen läsnäolijan kaikkia ruumiita elähdyttää tämä mahtava jumalallisen voiman vuodatus korkeimpaan toimintaan ja sillä hetkellä jokainen käsittää täydellisimmässä määrässä, mitä Jumalan elämä todella merkitsee ja kuinka sen jokaisessa tulee ilmetä rakkaute-na kanssaihmissä kohtaan. Tämä on paljon täydellisempi ja syvempi siunaus, kuin se, mikä vuodatettiin alussa, sillä tämä on jotakin mikä sopii tarkasti kuhunkin yksilöön, vahvistaen häntä heikkouksiaan voittamaan ja samalla kehittäen korkeimpaan määräänsä sitä, mitä hänessä on parhainta. Se antaa hänelle siksi ajaksi sanoin kuvaamat-toman yliaistillisen kokemuksen ja jättää myös muiston, joka hänelle on moneksi vastaiseksi päiväksi säteilevänä valona. Tällainen näyttää olevan jokapäiväinen jumalanpalvelus – jokapäiväinen uskonnolli-nen toimitus niillä, jotka kuuluvat tähän rakkaudensäteeseen.

Eikä tämän jumalanpalveluksen hyvä vaikutus tunnu ainoastaan läsnäoleville. Se säteilee paljon kauemmaksi ja ikään kuin puhdistaa astraalista ja älyllistä ilmakehää. Sen vaikutuksen voi selvästi huoma-ta jokainen, joka on jossain määrin herkkätuntoinen, jopa kahden tai kolmen virstan päähän temppeleistä. Jokainen tällainen jumalan-palvelus lähettää myös korkean syöksyn ruusunpunaisia ajatusmuo-toja, jotka täyttävät ympäröivän seudun rakkauden ajatuksilla, niin että koko ilmapiiri on niitä täynnä. Itse temppeleissä syntyy suuri punainen valopyörre, joka on sangen pysyväinen, niin että jokainen temppeleihin tulija heti havaitsee sen vaikutuksen, ja tämäkin jatkuvas-ti säteilee ulos ympäristöön. Sen lisäksi jokainen ihminen menses-sään temppeleistä kotiinsa on itse voimakeskus, joka ei ole vähäinen, ja kun hän saapuu kotiinsa, voi hänestä virtaavaa väreilyä vahvasti tajuta sellainenkin naapuri, joka ei ole voinut ottaa osaa jumalan-palvelukseen.

18. SAARNA

Joskus tämän lisäksi tai ehkä aivan erilaisessa jumalanpalveluksessa, deeva pitää, niin kuin voisi sanoa, jonkinmoisen väripuheen. Hän ot-taa sen värimuodon, jota olemme kuvailleet ja sanoneet päivän ääni-lajiksi tai tekstiksi, ja selittää tätä kansalleen erittelevästi, useimmiten

sanoja käyttämättä, usein vain siten, että hän antaa sen läpikäydä sarjan muutoksia, joiden tarkoitus on antaa monenlaatuista opetusta. Niinpä yksi erinomaisen elävä ja jännittävä tämänlainen värisaarna oli aiottu osoittamaan, millä tavalla rakkaus vaikuttaa eri ominaisuuksiin niissä ihmisissä, joiden kosketukseen se tulee. Pahuuden mustat pilvet, suuttumuksen purppuraväri, petoksen likainen vihreä tai itsekkyyden harmaanruskea tai mustasukkaisuuden ruskeanvihreä ja alakuloisuuden raskaanharmaa – kaikki vuorostaan pantiin tämän hohtavan ruusunpunaisen rakkaustulen vaikutuksen alaiseksi. Näytettiin, millä tavalla ne muuttuvat, ja osoitettiin selvästi, ettei mikään niistä lopultakaan voi vastustaa rakkauden voimaa, vaan että ne viimein kaikki sulautuvat siihen ja katoavat.

19. SUITSUTUS

Vaikka väri kaikin puolin on päätekijänä tässä jumalanpalveluksessa, jota olemme kuvailleet, niin deeva ei halveksi käyttää hyväkseen muidenkaan aistien kuin näön apua. Koko toimituksen aikana ja jo ennen kuin se alkoi, on suitsutusta pidetty palamassa heilahtelevissa astioissa hänen kultaisen pyramidinsa alla, missä kaksi poikaa seisoo sitä hoitamassa. Ihmiset ovat silloin paljon herkempiä tuntemaan tuoksuja kuin me aikaisempien vuosisatojen lapset. He kykenevät tarkoin tuntemaan kaikki erilaiset suitsutusaineet ja tietävät tarkoin, mitä mikin niistä merkitsee ja mitä tarkoitusta varten sitä käytetään. Tällä tavoin käytettävien tuoksujenkin luku on paljon suurempi kuin mitä ennen on ollut käytännössä, ja on keksitty keino, jolla nämä aineet saadaan nopeasti haihtuviksi, niin että ne heti tunkeutuvat rakennuksen joka osaan. Tämä vaikuttaa eetteriruumiiseen jokseenkin samalla tavoin kuin värit vaikuttavat astraaliruumiiseen, ja se osaltaan on omiansa nopeasti saattamaan ihmisten käyttövälineet sopuuntoon. Näillä ihmisillä on koko joukon uutta tietoa hajujen vaikutuksesta määrättyihin aivo-osiin, niin kuin täydellisemmin tulemme näkemään, kun ryhdymme kasvatustapaa käsittelemään.

20. ÄÄNI

Luonnollisesti jokaista värinmuutosta seuraa samanmukainen ääni, ja vaikka tämä on toisarvoinen piirre tuossa väritemppelissä, jota olemme kuvailleet, ei se suinkaan ole vaikutukseton. Koettakaamme

nyt kuitenkin kuvailla samansuuntaista jumalanpalvelusta toisessa temppelessä, missä soitto on päätekijänä, ja missä vuorostaan väri on ainoastaan soiton vaikutusta lisäämässä aivan kuin ääni auttoi värien vaikutusta rakkaudentemppelessä. Tavallisessa puheessa ne temppe-
lit, joissa pääasiallisesti kehitytään rakkaustunteita kasvattamalla, kutsutaan ”punaisiksi temppeleiksi” – ensinnäkin sen tähden, että punainen on se auran väri, joka ilmaisee rakkautta ja siitä syystä on päävärinä kaikissa noissa äsken kuvatuissa loistavissa vuodatuksissa, ja toiseksi sen tähden että sen tosiasian tunnustukseksi kaikki raken-
nuskoristeiden kauniit viivat ovat samaa vaaleanpunaista väriä ja että on sellaisiakin temppeleitä, jotka ovat yksinomaan tämän värisiä. Useimmat rakkauden temppelet ovat rakennetut kaunista vaalean-
harmaasta kivistä, jonka ulkopinta on kiillotettu niin kuin marmo-
ri, ja siinä tapauksessa ainoastaan ulkopuoliset koristukset ovat sitä väriä, joka osoittaa minkälaisia toimituksia sisällä tapahtuu. Mutta muutamat rakkauden-temppelet ovat kokonaan rakennetut viehättä-
västä ruusunpunaisesta kiillotetusta kivistä, joka ihmeellisen kaunii-
na näkyy niiden vihreitten puitten keskellä, joita aina on temppelein ympärillä. Ne temppelet, joissa soitto on päätekijänä, tunnetaan taas ”sinisten temppeleiden” nimellä, koska niiden päätarkoitus on kas-
vattaa niin korkeata hartautta kuin mahdollista ja sininen on se väri, joka on vaikuttavimpina niiden toimituksissa ja myös se väri, jota niissä enimmäkseen on käytetty sekä sisäistä että ulkopuolista koristusta varten.

21. SININEN TEMPELI

Sinisten temppeleiden jumalanpalvelusmenot muistuttavat yleis-
piirteiltään niitä, mitä olemme jo kuvanneet, paitsi että näissä temppe-
leissä ääni on päätekijänä eikä väri. Väri-temppeleissä pyrittiin
ihmisessä elähdyttämään rakkautta saattamalla hänet tietoiseen
yhteyteen jumalallisen rakkauden kanssa, mutta sinisessä temppe-
lissä on tarkoituksena edistää ihmisen kehitystä hartausominaisuu-
den* kautta. Tätä tunnetta soiton avulla äärettömästi kohotetaan ja

* Englantilainen sana devotion (ruots. hängifvenhet) merkitsee sydämen nöy-
rää ja kunnioittavaa uhrautumista ja antautumista korkeammalle. Kun suo-
messä ei löydy vastaavaa sanaa, on täytynyt kääntää se ”hartaudeksi”, joka on
hyvin epämääräinen merkitykseltään. – Suom.huom.

syvennetään ja viimein saatetaan suoranaiseen yhdysuhteeseen Logoksen kanssa, joka on hartauden kohde. Aivan niin kuin voi sanoa, että punaisessa temppelessä on alinomainen voimapyörre korkeinta ja jalointa rakkautta, niin tässä soitto-temppelessä on samanlainen alituinen ilmapiiri epätsekästä hartaustunnetta, joka heti vaikuttaa sisääntulijaan.

Tällaiseen ilmapiiriin astuu jokainen osanottaja ja kukin tuo kädessään merkillisen soittimen, jollaista ei ole ennen tunnettu maan päällä. Se ei ole viulu, se on ehkä pikemmin pienen pyöreän kanteleen näköinen, jonka kielet ovat jotakin välkehtivää metallia. Mutta tällä omituisella soitin on monta sangen merkillistä ominaisuutta. Se on itse asiassa paljon enempi kuin tavallinen soitin. Se on erityisesti magnetisoitu omistajaansa varten eikä kukaan muu saa sitä käyttää. Se on viritetty omistajansa mukaan, se ilmaisee hänen luontoaan – se on ikään kuin suppilo, jonka kautta hän on löydettävissä tällä fyysisellä tasolla. Hän soittaa sillä ja samalla kuin hän niin tekee soitetaan hänellä itsellään. Hän lähettää ulos ja vastaanottaa värähtelyjä *sen* välityksellä.

22. HARTAUSSJUMALANPALVELUS

Kun rukoilija astuu tähän temppeeliin, herättää hän mieleensä sarjan kauniita säveliä – soitto-kappaleen, joka häneen nähden tekee saman tehtävän kuin värisarja, joka kulki sisääntulijan silmien edestä väri-temppelessä. Kun deeva aineellistuu, ottaa hänkin samanlaisen soittimen ja aloittaa jumalanpalveluksen väräyttämällä yhtä akordia eli oikeammin arpeggiota, joka tekee samaa tehtävää kuin pohjaväri toisessa temppelessä. Tämän akordin vaikutus on mitä valtavin. Hänen soittimensa on pieni eikä nähtävästi kovinkaan voimakas, mutta siinä on ihmeen vieno ääni. Kun hän koskettaa sen kieliä, tuntuu siltä kuin ääni kohoaisi ilmaan hänen ympärilleen ja kuin sitä toistaisivat tuhannet näkymättömät soittajat, niin että sen kaiku kiertelee kautta tempelin suuren holvin ja vyöryy mahtavana sopusointuisena äänimerenä yli koko seurakunnan. Jokainen osanottaja koskettaa nyt omaa soitinta, ensin hyvin hienosti, mutta vähitellen lisäten sitä yhä enemmän, kunnes kaikki ottavat osaa tähän ihmeelliseen yhteisointuun. Siten niin kuin väri-temppelessä niin täälläkin jokainen

jäsen tulee sopusointuun sen pääaatteen kanssa, jota deeva erityisesti haluaa ilmaista tässä jumalanpalveluksessa, ja täällä niin kuin sielläkin leviää yli kansan siunaus, joka kohottaa kunkin korkeimpaan tasoon, mihin hän voi yletä, ja kiihkeästi vaatii häneltä vastausta, joka ilmenee sekä äänenä että värinä.

Täälläkin käytetään suitsutusta, ja se vaihtelee eri kohdissa jumalanpalveluksen kestäessä, jokseenkin niin kuin edellisessä temppelissä. Kun seurakunta on kauttaaltaan sointuun viritetty, alkaa jokainen vasta määrätyllä tavalla soittamaan. Kaikki nähtävästi tuntevat osansa, vaikkei tunnu siltä kuin tämä olisi järjestetty tai edeltäpäin harjoitettu. Niin pian kuin tämä soitto on täydessä käynnissään, vetää deevapappi sisään auransa ja antaa äänen virrata sisäänpäin eikä ulospäin kansan yli. Jokainen liittää nyt oman elämänsä soittoonsa ja suuntaa sen suorastaan deevaan, jotta se hänen kauttaan voisi kohota ylös. Vaikutus kansan korkeampiin tunteisiin on mitä ihmeellisin ja seurakunnan kiihkeän pyrkimyksen ja hartauden tunteet nousevat ylöspäin mahtavana virtana toimeenpanevan deevan välityksellä yläpuolella olevalle deevojen piirille. Nämä niin kuin ennenkin vetävät sen itseensä, muuttavat sen vielä korkeampaan asteeseen ja lähettävät sen eteenpäin vielä mahtavampana virtana sitä suurta deevaa kohti, joka on heidän säteensä päässä. Häneen yhtyvät tuhannet sellaiset virrat kaikesta maan päällisestä hartaudesta ja hän vuorostaan kokoaa kaikki nämä virrat yhteen ja kutoo ne yhdeksi, jonka hän lähettää ylöspäin, ja sen kautta yhdistää itsensä itse Aurinkologoksen kanssa.

Siten hän antaa osansa siihen soitantoon, joka tulee kaikista aurinkokunnan maailmoista, ja nämä kaikista maailmoista tulevat virrat muodostavat sen mahtavan kaksitoistakielisen soittimen, jolla itse Logos soittaa istuen tähtikuntansa lootuskukan päällä. On mahdollonta tätä pukea sanoihin, mutta minä, joka tätä kirjoitan, olen sen nähnyt, ja tiedän, että se on totta. Hän kuulee, Hän vastaa ja Hän itse soittaa aurinkokuntansa kieliä. Siten me ensimmäisen kerran saamme pienen välähdyksen siitä suurenmoisesta elämästä, jota hän elää vertaistensa, muiden Logosten kanssa, mutta ajatus ei kestä tätä kirkkautta, järkemme on riittämätön tätä täysin tajuamaan. Ainakin on selvää, että suuret soittodeevat yhteisesti edustavat soittoa Logokselle ja Hän taas ilmaisee itsensä niiden kautta soittona maailmoilleen.

23. SIUNAUS

Sitten tulee vastaus – alasvuotava virta säännöllistä soittoa, niin mahtava, ettei sitä saata kuvata. Se kulkee säteen päädeevan kautta alempana oleville deevoille ja heistä pappi-deevan luo temppeliin. Kullakin asteella se muuttuu alemmanlaatuiseksi, niin että se viimein valuu temppelissä toimivan deevan kautta sellaisessa muodossa, jossa seurakunta voi sen ottaa vastaan – suurena paisuvana äänten merenä, taivaallisen soiton pauhulla, joka ympäröi, sulkee itseensä ja kokonansa valtaa heidät kaikki ja samalla vuodattaa heihin heidän omien soittoneuvojensa kautta värähtelyä niin eläviä, niin ylentäviä, että heidän korkeammat ruumiinsa alkavat toimia ja heidän tajuntansa nousee sellaiselle tasolle, jota se tavallisessa elämässä ei olisi voinut lähestyäkään. Jokainen pitää soitinta edessään ja se on se tiehyt, jonka kautta hän kokee ihmeellistä vaikutusta. Näyttää siltä kuin jokainen soitin valitsisi suuresta sinfoniasta ne säveleet, jotka ovat ominaisia sille – so. omistajalle, jonka ilmaus soitin on. Kuitenkin jokainen soitin jotenkuten ei ainoastaan valitse ääniä ja vastaa niihin, vaan myös luo paljon enemmän säveliä kuin sen oma äänikoelma käsittää. Koko ilmapiiri on ikään kuin täynnä gandharvoja eli soittodeevoja, jotka tekevät jokaisen säveleen monenkertaiseksi ja muodostavat jokaisesta yksityisestä äänestä suuren akordin yli- ja ali-ääniä, kaikki ylimaallisen suloisia ja kauniita. Tämä siunaava vastaus korkeudesta on ylen hämmästyttävä kokemus, mutta minulta puuttuu sanoja sitä kuvatakseni. Se täytyy nähdä ja kuulla ja tuntea, ennen kuin sitä mitenkään voi ymmärtää.

Tämä suurenmoinen loppusävel kulkee ihmisten mukaan kotiin, ikään kuin kaikuna korvissa soiden, se elää heidän sisällään vielä, vaikka jumalanpalvelus on päättynyt, ja usein osanottaja koettaa sitä jäljentää vähemmässä muodossa jonkinlaisena kotijumalanpalveluksena. Tässä temppelissä voi myös olla jotain, mikä vastaa saarnausta, mutta siinä tapauksessa sen antaa deeva soittimensa kautta ja ihmiset ottavat sen vastaan omien soittimiensa kautta. On selvää, ettei se vaikuta kaikkiin samalla tavalla, muutamat saavat enemmän, muutamat vähemmän siitä, mitä deeva on tarkoittanut ja koettanut aikaansaada.

24. ÄLY

Sama vaikutelma, jonka punaisessa temppelissä aikaansaivat rakkaustunteesta syntyneet mahtavat värilaineet, saavutetaan sinisessä temppelissä hartauden luomalla ihanalla soitolla. On selvää, että kummassakin tapauksessa vaikutus koskee etupäässä buddhi- ja astraaliruumista – suorastaan buddhiruumista niissä, jotka ovat kehittyneempiä, ja välillisesti buddhiruumista astraaliruumiin kautta niissä, jotka ovat vähemmän kehittyneitä. Älyyn tuntuu vain heijastus näiltä tasoilta, sitä vastoin niissä temppeleissä, joita nyt ryhdymme kuvaamaan, on tämä menettely aivan päinvastainen, sillä niissä kohdistuu vaikutus suorastaan älyruumiiseen ja vasta sen kautta ja välityksellä herätetään sitten buddhiruumis eloisuuteen. Lopulliset tulokset ovat epäilemättä samat, mutta menettelyn järjestys on erilainen.

25. KELTAINEN TEMPELLI

Kun ajattelemme punaisen temppelin hartaudenharjoittajien kehittävän itseään värin kautta ja sinisen temppelin käyttävän ääntä hyväkseen, voimme sanoa, että *muoto* on se välikappale, jota pääasiallisesti käytetään keltaisessa temppelissä. Keltainen on näet luonnollisesti sen temppelin väri, joka erityisesti on omistettu järjen kehittämiseksi, sillä kullaväri on järjen symboli ihmisen eri käyttövälineissä.

Ulkopuoliselta ja sisäiseltä rakennustavaltaan ovat nämä temppelit samanlaiset kuin edelliset, mutta täällä ovat ääriviivat ja koristukset maalatut keltaiseksi eikä sinisiksi tai punaisiksi. Jumalanpalveluksen yleispiirteet ovat myös samat ensin teksti eli perussävel, joka saattaa kaikki vireeseen, sitten ihmisjoukon mielenlennys eli rukous eli sielunponnistus, joka Logokselta kutsuu vastauksen. Sillä opetusmuodolla, jota paremman sanan puutteessa olen kutsunut saarnaksi, näyttää myös olevan osansa kaikissa jumalanpalveluksissa. Kaikissa käytetään myös suitsutusta, vaikka se laadultaan tässä keltaisessa temppelissä melkoisesti eroaa sinisestä ja punaisessa temppelissä käytetystä. Voimapyörre täällä kohottaa älyntoimintaa, niin että pelkkä temppeliin astuminen terästä ihmisen järjettä eloisammaksi ja kykenevämmäksi ymmärtämään ja tajuamaan.

Näillä ihmisillä ei ole muassaan mitään fyysisiä instrumentteja, eivätkä he herätä silmiensä eteen värillisiä pilviä, vaan asettuen pai-koilleen he alkavat luoda määrättyjä ajatusmuotoja. Kullakin on oma muotonsa, joka selvästi on omansa hänen itsensä ilmaukseksi, niin kuin oli soittajan fyysinen soitin tai rukoilijan erityinen värisarja rakkaustemppelessä. Kaikki nämä muodot eroavat toisistaan ja monet niistä selvästi osoittavat, että asianomaisella on kyky fyysisiin aivoihinsa luoda muutamia yksinkertaisempia ”neljän ulottuvuuden”^{*} kuvioita. Tietysti tämä kyky on erilainen; niinpä muutamat saavat kuvansa paljon täydellisemmiksi ja selväpiirteisimmiksi kuin toiset. Mutta omituista kyllä näyttää muotojen epämääräisyys esiintyvän kehitysasteikon kummassakin päässä. Vähemmän kehittyneet ajattelijat – sellaiset, jotka vasta opettelevat ajattelemaan – luovat usein kuvia, jotka eivät ole tarkkoja piirteiltään, tai vaikka he alussa osaisivatkin tehdä ne tarkoiksi, eivät *he* kykene kauan säilyttämään niitä sellaisina, vaan ne käyvät alinomaa taas epämääräisiksi. He eivät suorastaan aineellistuta niitä, vaan he luovat niistä voimakkaan älykuvan, ja tähän näyttävät yleensä kaikki kykenevän, myös aivan ensi asteilla olevat. Muodot nähtävästi ensin kuvataan heille, ja heitä kehoitetaan pitämään niitä enemmän mietiskelyn välikappaleina kuin silmämääränä. Niiden tarkoitus on selvästi olla luojansa ilmauksena ja hänen kehittyessään pitemmälle muotokin jossain määrin muuttuu, vaikkei nähtävästi kuitenkaan oleellisesti. Ihmisen tulee ajatella ja vastaanottaa värähtelyjä muotonsa kautta, aivan kuin soitannollinen ihminen sai värähtelyjä soittimensa välityksellä tai väri-seurakunnan jäsen sai niitä oman värimuotonsa kautta. Älykkäämpien henkilöitten ajatusmuoto tulee täsmällisemmäksi ja monimutkaisemmaksi, mutta muutamien kaikkein älykkäimpien ajatuskuvat tulevat taas näyttämään aivan kuin epämääräisiltä, koska ne alkavat olla niin paljon korkeammalla tasolla – koska niihin tulee yhä useampia ulottuvuuksia ja koska ne tulevat niin eloisiksi, ettei niitä voi pitää alallaan.

* Fyysisellä tasolla on kolme ulottuvaisuutta – so. samaan pisteeseen voi asettaa kolme viivaa kohtisuoraan toisiansa vastaan. Sanotaan, että astraalitasolla on neljä ulottuvaisuutta, älytasolla viisi jne. – Suom. huom.

26. ÄLYN ELVYTYS

Kun deeva ilmestyy, luo hän myös muodon – ei sellaista, joka olisi hänen itsensä ilmaus, vaan niin kuin toisissakin temppeleissä sellaisen, joka määrää, mihin erikoiseen päämäärään hän tässä tilaisuudessa pyrkii. Jokainen osanottaja sitten kohdistaa itsensä omaan muotoonsa ja koettaa sen avulla vastata deevan muotoon ja ymmärtää sitä. Joskus se on liikkuva – sellainen, joka kehittyy eli paljastuu aste asteelta muuttuen. Tämän ajatusmuodon keralla ja sen kautta deevapappi vuodattaa läsnäoleviin suuren virran keltaista valoa, joka hyvin voimakkaasti vaikuttaa heidän älykykyynsä hänen tarkoittamaansa suuntaan. Hän vaikuttaa hyvin voimakkaasti heidän syy- ja älyruumiiseensa, mutta verrattain vähän astraali- ja buddhiruumiiseen. Muutamat, jotka tavallisissa oloissa eivät ole itsetietoisia älyruumiissa, heräävät siihen tämän menettelyn kautta, niin että he ensimmäisen kerran voivat sitä tietoisuutta vapaasti käyttää ja sen välityksellä selvästi nähdä. Toisissa, joilla ei myöskään tavallisissa oloissa ole tätä tietoisuutta, herää siksi hetkeksi kyky neljän ulottuvaisuuden näkemiseen, Muutamat vielä vähemmän kehittyneet voivat ainoastaan nähdä asiat vähän selvemässä valossa ja hetkellisesti ymmärtää aatteita, jotka muuten ovat heille liiaksi metafysisiä.

27. ÄLYLLINEN TUNNE

Älynponnistus ei ole kokonaan vailla tunnetta, sillä ainakin syntyy kiihkeä ilontunne mielen kohotessa ylöspäin, vaikkakin se näyttää tuntuvan miltei yksinomaisesti älyruumiissa. Kaikki he suuntaavat ajatuksensa muotojen kautta deevapappiin, niin kuin muissakin temppeleissä, ja he uhraavat nämä yksilölliset lahjansa Logokselle parhaimpana, mitä heillä on annettavana. Häneen ja hänen kauttaan he antautuvat ylhäällä palavalle Valolle, he uppoutuvat, vajoavat häneen. Se on älyllisyyden valkoinen palavuus korkeimmassa voimassaan. Niin kuin muissa temppeleissä, niin täälläkin deevapappi yhdistää kaikki erilaiset muodot, mitkä hänelle lähetetään, ja sulattaa yhteen voimavirrat, ennen kuin hän lähettää ne yläpuolella olevalle piirille. Tämä piiri on tässä tapauksessa kokoonpantu sellaisista olennoista, joita toistaiseksi kutsumme keltaisiksi deevoiksi ja jotka älyä kehittävät ja nauttivat saadessaan auttaa ja ohjata ihmisen älyä.

Niin kuin ennenkin he vetävät voiman itseensä, mutta vain lähettäkseen sen korkeammalle tasolle suunnattomasti paisuneena sen päämiehen luo, joka on heidän säteensä päässä ja joka on ikään kuin keskus voimien vaihdokselle. Logoksen älypuoli vaikuttaa ylhäältä häneen ja hänen kauttaan, ja taas alhaalta käsin ylettyy ihmisen äly häneen ja kulkee hänen kauttaan. Hän vastaanottaa ja lähettää edelleen temppeleistä tulevat ajatusvirrat ja aukaisee vuorostaan portit Jumalallisen Älyn virroille, jotka matkallaan alenevat monta astetta ja viimein valuvat alhaalla odottavaan kansaan, kohottaen heidät jokapäiväisistä minuuksistaan tulevaisiin minuuksiinsa. Tällaisen vuodatuksen vaikutus sillä hetkellä on miltei arvaamaton. Kaikki läsnäolevat minät joutuvat eloisaan toimintaan ja syyruumiin tietoisuus herää eloon kaikissa niissä, joissa se edes jollakin tavoin on mahdollista. Muissa se merkitsee vain sitä, että älyntoiminta suuresti kasvaa. Muutamat nousevat siihen määrään ylös itsestään, että he suorastaan lähtevät ruumiistaan, ja muut joutuvat jonkinlaiseen *samadhiin*^{*}, koska tajunta kohoaa käyttövälineeseen, joka ei vielä ole tarpeeksi kehittynyt voidakseen sitä ilmaista.

Tämä ylhäältä tuleva vastaus ei ole ainoastaan älyn kiihdytystä. Se sisältää myös suuren joukon muotoja – nähtävästi kaikki mahdolliset muodot, jotka ovat siihen suuntaan kuin päivän teksti. Näitä muotoja ottavat myös itseensä ne seurakunnan jäsenet, jotka niitä voivat käyttää hyväkseen, ja huomattava on, että sama muoto merkitsee paljon enemmän muutamille kuin toisille. Niinpä esimerkiksi sellainen muoto, joka ilmaisee jonkun mieltäkiinnittävän yksityiskohdan fyysisestä kehityksestä toiselle, voi toiselle esittää koko suuren kosmisen kehitysjärjestelmän. Monesta tuntuu siltä kuin hän näkisi näkyvässä muodossa Dzyanin runojen sisällön edessään. Kaikki koettavat ajatella samaan suuntaan, mutta he tekevät sen eri tavalla, ja niin muodoin he vetävät itseensä hyvin erilaisia muotoja siitä suuresta järjestyneestä kokonaisuudesta, joka on heillä tarjona. Kukin vetää tästä paljoudesta, mitä parhaiten hänelle sopii. Minä huomaan, että muutamat tuntuvat vain saavan uutta valoa mietittävään asiaan ja panevat oman ajatusmuotonsa sijalle toisen, joka ei todellisuudessa ole sitä korkeampi, vaan ainoastaan asian toinen puoli.

* Salatieteilijä joutuu samadhin horrostilaan silloin kun hän ei voi säilyttää fyysisistä tietoisuutta siirtäessään tajuntansa korkeammille tasoille. – P. E.

Ihmiset tällä tavoin nähtävästi kohoavat buddhiseen tietoisuuteen. Kiinteästi miettimällä ja yhteenkäyviä ajatusvirtoja käsittämällä he ensin saavuttavat älyllisen käsityksen maailmankaikkeudesta, ja sitten voimakkaalla ponnistuksella he todellistuttavat sen ja murtautuvat sen läpi. Se tulee tavallisesti hyökyaaltona, joka aivan valtaa ihmisen – sitä enemmänkin, koska hän kehityssuunnallaan ei ole ennen vielä paljonkaan harjaantunut ymmärtämään muun ihmiskunnan tunteita. Älylliseltä näkökannaltaan hän on niin sanoaksemme filosofisesti tutkinut ja arvostellut ihmisiä, ikään kuin ne olisivat kasveja mikroskoopin alla, ja nyt yhdellä hetkellä hänet valtaa tunto siitä, että he ovat kaikki yhtä jumalallisia kuin hän itse, että heillä kaikilla on omat tunteensa, omat käsityksensä, oikeat ja väärät, että he ovat enemmän kuin hänen veljensä, sillä he ovat todella hänen sisässään eikä ulkopuolella. Tämä on suuri yllätys sille, jolle se tulee, ja hän kaipaa aikaa sovittautuakseen sen mukaan ja kehittäkseen muutamia muita ominaisuuksia, joita hän tähän asti on jossain määrin laiminlyönyt. Tämä jumalanpalvelus loppuu jokseenkin samalla tavoin kuin muut, ja kunkin älymuoto on pysyväisesti parempi sen harjoituksen kautta, jonka läpi se on käynyt.

28. ÄLYLLINEN MAGIA

Tässäkin on meillä se opetusmuoto, jota olemme kutsuneet saarnaksi, ja tässä tapauksessa se tavallisesti kuvaa niitä muutoksia, jotka tapahtuvat jossakin muodossa tai muotosarjassa. Deeva näyttää silloin tällöin käytävän saarnassaan puhuttuja sanoja, vaikka hyvin harvoja. On aivan kuin hän näyttäisi kansalle liikkuvia taikalyhtykuvia ja nimittäisi niitä niiden kulkiessa ohi. Hän aineellistuttaa vahvaksi ja selväksi sen erikoisen ajatusmuodon, jonka hän näyttää kansalle, ja jokainen läsnäoleva koettaa jäljentää sen omassa älyaineessaan. Yhdessä tapauksessa, joka pantiin merkille, kuvattiin muotojen siirtymistä tasolta tasolle. Se oli jonkinlaista älyllistä magiaa, joka osoitti, kuinka yksi ajatus voi muuttua toiseksi. Alemmalla älytasolla osoittaa deeva, kuinka itsekäs ajatus voi tulla epäitsekkääksi. Ei mikään ajatus täällä tietysti ole raa’asti itsekäs, sillä muuten se ei tulisi tähän temppeleihin, mutta voi kyllä olla jäljellä hienoja omaan itseen suunnattuja ajatusmuotoja. Älyllisessä ylpeydessä on myös vaara ja sen tähden osoitetaan, kuinka tämä voidaan muuttaa Logoksen viisauden palvelemiseksi.

Muissa tapauksissa näytetään sängen mieltäkiinnittäviä muutoksia – kuinka muodot muuttuvat toisiksi kääntämällä sisäpuolensa ulospäin niin kuin hansikkaat. Tällä tavoin esim. kaksitoistakulmio tulee kaksikymmenkulmioksi. Ei ainoastaan näitä muutoksia näytele vaan myös selitetään niiden sisäistä merkitystä kaikilla eri tasoilla, ja tässä on myös mieltäkiinnittävää nähdä, kuinka järjestyksessä kehitetään esiin esoteeriset merkitykset, ja huomata, kuinka muutamat läsnäolevista pysähtyvät johonkin merkitykseen, tuntien sen korkeimmassa mahdollisessa määrässä ja ovat tyytyväisiä itseensä, että kykenevät sen tajuamaan, ja taas toiset menevät yhden tai useampia askeleita kauemmaksi ja syvemmälle merkityksen ytimeen. Se, mikä useimmille läsnäoleville kuvastuu ainoastaan heidän omien ajatus-
tensa muutoksena, voi niille harvoille, jotka ovat menneet edemmäksi, tulkita kosmisen voiman siirtymistä yhdeltä tasolta toiselle. Tällainen saarna on suoranaan harjoitus älylliseen keskitykseen ja toimeliaisuuteen., ja sen seuraamiseen vaaditaan hyvin jännitetty tarkkaavaisuus.

Kaikissa näissä temppeleissä pannaan paljon merkitystä tahdon kehittämiseen, joka on välttämätön, jotta tarkkaavaisuus voisi keskittyä kaikkiin kuvien, soiton tai ajatusmuodon muunnelmiin ja niiden eri osiin. Se näkyy hyvin ilmeisesti syyruumiin palavasta hehkusta, mutta se vaikuttaa älyllisiin käyttövälineisiin ja vieläpä fyysisiin aivoihin, jotka yleensä näyttävät olevan huomattavasti suuremmat näillä kuudennen juurirodun alkuunpanijoilla kuin viidesrotulaisilla. Monen on ollut tapana ajatella, että lukeminen ja tutkiminen ja älyn kehitys on omiansa tylsyttämään tai hävittämään mielikuvituksen voimaa, mutta niin ei näy ensinkään olevan laita keltaisen temppelin hartaudentarjoajissa. Ehkä erotus on siinä, että entisinä aikoina tutkiminen oli suureksi osaksi pelkkien sanojen tutkimista, sitä vastoin kaikki nämä ihmiset ovat monen elämän aikana harjoittaneet mietiskelyä, joka välttämättä alinomaa vaatii älykuvain luomista hyvin suuressa määrässä.

30. VIHREÄ TEMPPELI

Vielä yksi temppelilaji on meillä kuvattavana – temppeli, joka on koristettu miellyttävällä vaaleanvihreällä värillä, koska ajatusmuodot, jotka siinä luodaan, ovat juuri sen värisiä. Ennen mainitsemistani

temppeleistä näyttää punaisella ja sinisellä olevan useita yhtäläisyyksiä keskenään ja samaten keltaisella ja vihreällä keskenään. Voisi kenties sanoa, että siniset ja punaiset temppelit vastaavat kahta lajia sitä, jota Intiassa kutsutaan bhakti-joogaksi. Silloin voisi ajatella keltaisen temppelin edustavan dshnaana-joogaa ja vihreän temppelin karma-joogaa. Meidän kielellämme voisi niitä kutsua rakkaus-, hartaus-, äly- ja toiminta-temppeleiksi. Vihreän temppelin kävijät toimivat myös pääasiallisesti älytasolla, mutta heidän erityisalanaan on muuttaa ajatukset toiminnaksi – panna kaikki täytäntöön. Yhtenä osana heidän säännöllisiin kirkkomenoihinsa kuuluu lähettää ulos tarkoituksella suunnattuja ajatusvirtoja, ensi sijassa omaan yhteiskuntaan mutta sen jäsenten kautta myös koko maailmaan. Muissakin temppeleissä ajateltiin koko ulkopuolista maailmaa, sillä osanottajat sulkiivat sen rakkautta ja hartautta uhkuviin ajatuksiinsa tai kohdistivat siihen mietiskelevän ajatuksensa. Mutta vihreän temppelin kävijöitten periaatteena on *toiminta* kaikessa eivätkä he ole mielestään päässeet oikein perille mistään aatteesta, ennen kuin ovat muuttaneet sen toiminnaksi.

Keltaisen temppelin ihmiset ottavat tuollaisen aatteen aivan eri kannalta ja pitävät aivan mahdollisena täydellisesti käsittää ilman toimintaa. Mutta tämän vihreän temppelin kävijät eivät tunne oikein täyttävänsä paikkaansa maailmassa, elleivät ole alituisesti toimessa. Ajatuskuva ei ole heistä tehokas, ellei se edes jossain määrin sisällä heille ominaista vihreätä väriä – sillä, kuten he sanovat, siitä puuttuu silloin myötätunto. Sen tähden kaikki heidän voimansa ilmenevät yksinomaan toiminnassa ja siinä on heidän onnensa. Uhrautuvaisella toiminnalla saavuttavat he ihanteensa.

Heillä on mielessään hyvin voimakkaita ja keskitettyjä suunnitelmia ja muutamissa tapauksissa huomaa, kuinka monet heistä yhtyvät ajattelemaan jotakin suunnitelmaa ja panemaan sitä täytäntöön. He kokoavat huolellisesti runsaita tietoja siitä asiasta, mihin kulloinkin ryhtyvät. Usein ottaa kukin jonkun alueen, johon hän vuodattaa ajatuskuvansa määrättyä tarkoitusta silmälläpitäen. Joku esim. tahtoo ottaa tehtäväkseen sivistystyön Grönlannissa tai yhteiskunnallisen uudistuksen toimeenpanemisen Kamtshatkassa. He luonnollisesti ovat tekemisissä kaikenlaisten tällaisten syrjäseutujenkin kanssa, sillä tähän aikaan on tehty kaikki, mitä ajatella voi, jokaisen seudun hyväksi, mistä koskaan jokapäiväisessä elämässä olemme

kuulleet puhuttavankaan. He eivät kuitenkaan käytä hypnotismia, sillä he eivät näet millään tavalla koeta hallita yhdenkään ihmisen tahtoa, jota he haluavat auttaa, vaan koettavat ainoastaan painaa aatteensa ja edistyspyrintönsä hänen aivoihinsa.

31. PARANTAVIEN DEEVOJEN TOIMINTA

Täälläkin ovat jumalanpalveluksen yleismenot samanlaiset kuin edellisissä temppeleissä. Osanottajat eivät tuo mukanaan minkäänlaista fyysistä kohdetta vaan kullakin on omat älykuvansa, aivan kuin älytemppelein ihmisilläkin, mutta täällä ne ovat toimintasuunnitelmia. Jokaisella on jokin oma erikoinen suunnitelmansa, jolle hän antautuu, vaikka samalla meidän on huomattava, että hän sen välityksellä lähestyy Logosta. He pitävät edessään suunnitelmansa ja niiden toteuttamisen, samoin kuin toiset pitävät ajatus- ja värimuotonsa. On huomattava, että nämä suunnitelmat aina nousevat korkeaa päämäärää kohti. Esim. erään henkilön suunnitelma jonkun takapajulla olevan maan olojen järjestämiseksi sisältää samalla sen asujainten siveellisen kohottamisen ja keskittyy etupäässä siihen. Nämä vihreän temppelein ihmiset eivät ole varsinaisia ”ihmisystäviä”, sen sanan vanhassa merkityksessä, vaikka kyllä on totta, että heidän sydämensä on täynnä myötätuntoa kanssaihmisistä kohtaan, joka ilmenee mitä ihanimpina vivahduksina heille ominaisessa vihreässä pohjavärisessä. Tosiaan näyttää siltä, mikäli vilahdukselta olemme ulkopuolista maailmaa tarkastaneet, kuin tavallinen ”hyväntekeväisyys” olisi aivan tarpeeton, koska köyhyyttä ei ole enää olemassa. Kaikki heidän suunnitelmansa koskevat ihmisten auttamista tai olosuhteiden parantamista jollakin tavalla.

Kaikenlaiset toimintasuunnitelmat näyttävät täällä saavan sijansa ja ne vetoavat toimiviin eli parantaviin deevoihin, sellaisiin, joita kristilliset mystikot kutsuvat pääenkeli Rafaelin joukoiksi. Deevapappi asettaa heidän eteensä tekstinään eli jumalanpalveluksen johtavana aatteena jotakin, joka tulee sisältymään heidän kaikkien aatteisiin ja vahvistamaan kutakin niistä. Jokainen koettaa selvästi tuoda esiin oman yksityisen suunnitelmansa ja sen välityksellä hän kehittyi, koettaessaan olla sopusoinnussa muitten ihmisten kanssa ja auttaa niitä. Valmistavan virityksen ja avaussiunauksen tapahduttua uhraa täälläkin jokainen oman suunnitelmansa Korkeimmalle.

Avaussiunausta voidaan katsoa deevojen myötätunnon osoitukseksi heidän suunnitelmiaan kohtaan ja deevapapin yhtäläistymiseksi niiden kaikkien kanssa.

Kun rukouksen aika tulee, tarjoaa jokainen suunnitelmansa sinä antimena, minkä hän voi antaa, aivojensa tuotteena, jonka hän laskee Herran eteen. Hän myös ajattelee siinä vuodattavansa itsensä ja elämänsä noihin suunnitelmiin uhrina Logokselle. Taaskin syntyy sama suurenmoinen vaikutus: suuri välkkyvä merenkalvo, jolla on sama hohtava vaaleanvihreä väri kuin joskus on iltataivaalla, ja siihen puhkeaa tummempia vihreitä värikielekkeitä kunkin läsnäolijan myötätuntoisesta ajatuksesta. Kuten edellä kokoaa deevapappi kaikki nämä yhteen polttopisteeseen ja lähettää ne ylhäällä olevalle deevojen piirille ja heidän välityksellään säteen pääjohtajan luo, joka puolestaan Logokselle esittää tätä maailman puolta.

Kun he näin tarjoavat itsensä ja ajatuksensa, tulee vastaus voimakkaana aaltona, joka vuodattaa hyvää tahtoa ja siunausta kaiken yli ja kirkastaa heidän tarjoamansa uhrin sensuuntaisesti kuin kukin on ajatuksissaan pyrkinyt. Korkeat deevat näkyvät magnetisoivan ihmisen ja laajentavan hänen kykyään tällä ja läheisillä aloilla, kohottaen sen korkeammille tasoille samalla kuin ne sitä lisäävät. Vastaus ei ainoastaan vahvista niitä hyviä ajatuksia, mitä heillä jo on, vaan avaa heille näköalan tulevista työaloista. Se on suoranainen luonnoksen antaminen, jonka he ajatuksissaan päättävät hiljaisen mietiskelyn hetkenä, sitten kun siunaus on saatu. Eräs seikka, joka huomattiin, oli se, että näiden ihmisten joukossa on monta eri tyyppiä, jotka herättävät toimintaan erilaisia ”tshakroja” eli älyruumiin keskuksia, ja että heidän ajatusvoimansa virrat lähtevät milloin yhdestä keskuksesta, milloin toisesta.

Loppusiunauksessa tuntuu kuin Logos vuodattaisi itsensä deevojen välityksellä heihin ja sitten heidän kauttaan heidän myötätuntonsa kohteisiin. Näin tapahtuu vielä suurempi voimain vaihdos ja heidän toimintansa korkein aste on olla toimivana osanottajana Logoksen työssä. Syvä myötätuntoisuus on se tunne, jota nämä ihmiset enimmänsä viljelevät. Sitä voidaan todella kutsua heidän perussäveleekseen, jonka avulla he asteittain nousevat äly- ja syyruumiin kautta buddhi-ruumiiseen ja siinä saavuttavat myötätuntoisuuden huipun, koska silloin myötätunnon esine ei enää ole heidän ulkopuolellaan vaan heissä itsessään.

Saarna näyttää täällä useimmiten olevan esitystä siitä, miten eri laadut elementaaliainetta soveltuvat siihen ajatusvoimaan, jota he tavoittavat. Tuo saarna tulee kuvitetuksi sitä mukaa kuin se esitetään ja deeva muodostaa seurakunnan eteen ajatuskuvia, jotka hän sitten aineellistuttaa, jotta he tarkoin oppivat, millä tavalla parhaiten niitä luodaan ja mistä aineksista niitä sopivimmin muodostetaan.

32. RIIPPUMATTOMAT JÄSENET

Näiden temppelien eri kehityslinjat tuntuvat omituisesti puolittain muistuttavan älytason neljän alemman alatason luonnetta, sellaisina kuin ne esiintyvät kuoleman jälkeisessä elämässä. Muistetaanhan, että yhden alatason pääpiirteenä on inhimillinen rakkaus, toisen hartaus (uskonnollisuus), kolmannen toiminta Jumaluuden hyväksi, ja neljännen selvä käsitys oikeasta sen itsensä takia. On kuitenkin aivan ilmeistä, ettei ole mitään eroa edistymisessä niitten yksilöitten välillä, jotka seuraavat yhtä tapaa, ja niitten, jotka seuraavat toista. Kaikki nämä tiet ovat selvästikin yhdenarvoiset, kaikki ovat samalla muotoa portaita, jotka johtavat tavallisen ihmiskunnan tasolta Pyhyden Tielle, joka vie ylös adeptiuteen. Toiseen tai toiseen lajiin näistä kuuluu yhteiskunnan jäsenen suuri enemmistö, niin että jokainen temppele on päivittäin täynnä hartaudenharjoittajia.

Mutta on siellä muutamia ihmisiä, jotka eivät näytä ottavan osaa mihinkään näistä jumalanpalveluksista, koska mikään niistä ei ole heille sopivin kehityslinja. Näitä harvoja ei kuitenkaan ensinkään pidetä epäuskoisina tai mitenkään huonompina kuin säännöllisimpiä osanottajia vaan täällä tunnetaan ja tunnustetaan täysin, että vuoren huipulle vie monta tietä ja että jokaisella on ehdoton vapaus valita se, mitä hän pitää parhaimpana. Useimmiten valitsee kukin oman tiensä ja kulkee sitä eikä hänen päähänsäkään pälkähdä moittia naapuriansa siitä, että tämä on valinnut toisen tien tai että tämä ei ole valinnut yhtään tarjolla olevista teistä.

Jokainen omalla tavallaan panee parastaan valmistaakseen itseään työhön, joka häntä tulevaisuudessa odottaa, ja suorittaakseen parhaan kykynsä mukaan sen työn, joka hänellä nyt on edessään. Ei kukaan haudo mielessään tällaisia tunteita: ”Minä olen paremmalla tiellä kuin tuo tai tuo”, vaikka hän näkeekin toisen työskentelevän toisella tavalla. Yhden temppelein vakinaiset osanottajat käyvät myös

hyvin usein toisissakin temppeleissä, jopa muutamat vuorotellen käyvät kaikissa sen mukaan, millaiset heidän tunteensa milloinkin ovat. He saattavat sanoa itselleen: ”Luulenpa, että tänä aamuna tarvitsen hiukkasen keltaista kirkastamaan älyäni, tai kenties olen minä tulemassa liian metafyyksiseksi, koetanpa nyt vihreän temppelin tunnelmaa”, taikka sitten: ”Minä olen viime aikoina kovin paljon ponnistellut älylliseen suuntaan, annanpa nyt vuoron rakkaudelle tai hartaudelle.”

33. KUOLLEITTEN JOUKKO

Monet ihmiset ottavat myös osaa siihen ihanaan vaikka yksinkertaisempaan jumalanpalvelukseen, mitä tuon tuostakin nähtävästi lapsia varten temppeleissä pidetään – kuvailen sitä tarkemmin puhuessani kasvatuksesta. On muuten merkillistä huomata, että tämän yhteiskunnan temppelipalvelusten omituinen luonne on synnyttänyt suurta huomiota astraalimaailmassa, sillä suuret joukot vainajia ovat ottaneet tavakseen seurata niitä. He ovat huomanneet deevojen osanoton ja ne suunnattomat voimat, jotka heidän kauttaan alituisen vaikuttavat, ja haluavat nähtävästi myös päästä siitä edusta osallisiksi. On tietysti huomattava, että tämä vainajien joukko saa uusia jäseniä yksinomaan ulkopuolisesta maailmasta, sillä yhteiskunnassa itsessään ei ole vainajia, koska jokainen heti jättäessään fyysisen ruumiinsa ottaa uuden jatkaakseen sitä työtä, mihin on antautunut.

34. USKONNON MESTARI

Uskonnollinen ja kasvatuksellinen puoli yhteiskunnan elämässä on kokonaan Mestari K. H:n johdossa ja hän pitää velvollisuutenaan käydä vuoroin kussakin temppelissä, toimien silloin palvelevan deevan sijaisena ja samalla osoittaen, että hän todella itsessään yhdistää kaikkien eri tyyppien ominaisuudet korkeimmassa mahdollisessa määrässä. Deevat, jotka työskentelevät uskonnon ja kasvatuksen yhteydessä, ovat kaikki hänen johtonsa alaisia. Muutamia yhteiskunnan jäseniä ovat deevat erityisesti kasvattaneet, ja on luultavaa, että sellaiset ajan tullen astuvat deeva-kehityksen piiriin.

35. YLEISET RAKENNUKSET

Alussa mainittiin, että kun yhteiskunta perustettiin, rakennettiin suuri ryhmä keskusrakennuksia, ja näiden ympärille ryhmittyivät ensimmäisten siirtolaisten asunnot, vaikka niiden välille aina jätettiin laaja ala kauniita puutarhoja varten. Tähän aikaan on ympäristöön noussut monta sivukaupunkia – vaikka sana ”kaupunki” kenties voi johtaa harhaan 20. vuosisadan lukijan, koska siellä ei ole mitään muistuttamassa sellaista kaupunkia, mihin hän on tottunut. Siirtokuntia voitaisiin ehkä paremmin kutsua huvilaryhmiksi, jotka ovat hajallaan siellä täällä ihanien metsikköjen ja puutarhojen keskellä. Jokaisella siirtokunnalla on kuitenkin omat temppeleissä, niin että kaikki asukkaat helposti voivat päästä sellaiseen temppeliin, kuin kukin sattuu pitämään parhaimpana. Yhteiskunnan koko pinta-ala ei ole peräti laaja, noin 50 peninkulmaa* läpimitaten, niin että jokainen, ken vain haluaa, voi aivan helposti käydä myös suurissa keskusrakennuksissa ja käyttää niitä hyväkseen. Jokaisella temppelellä on tavallisesti ympärillään joukko muita yleisiä rakennuksia – jonkinmoinen yleinen kokoussali, laaja kirjasto sekä myös joukko kouluhuoneustoja. Siirtykäämme nyt kuvaamaan näitä kouluja ja niiden kasvatustavan monia mieltäkiinnittäviä piirteitä.

36. LASTEN KASVATUS

Kuten luonnollisesti voi odottaa, pannaan tässä yhteiskunnassa hyvin suurta huomiota lasten kasvatukseen. Sitä pidetään niin erinomaisen tärkeänä, ettei mitään, jota suinkin siinä voi apuna käyttää, jätetä huomioon ottamatta: väri, valo, ääni, muoto, sähkö, kaikki pakotetaan palvelemaan kasvatustyötä, ja deevat, jotka niin innokkaasti ottavat osaa tähän työhön, käyttävät apunaan luonnon-henkien suuria joukkojakin. On opittu käsittämään, että monella seikalla, joka ennen oli aivan tuntematon tai pidettiin merkityksettömänä, on oma tehtävänsä ja vaikutuksensa kasvatustyössä. Niinpä esim. se ympäristö, joka parhaiten sopii matematiikan tutkimiseen, ei tarvitse välttämättä olla soveliain soitannon tai maantieteen harrastamiseen. Ihmiset ovat oppineet, että fyysisten aivojen eri osiin voidaan elvyttävästi vaikuttaa erilaisten valojen ja värien avulla ja että erinäisissä

* Engl. Peninkulma = 1609 metriä – Suom. huom.

asioissa tarvitaan heikosti sähköistä ilmapiiriä, kun taas toisissa on sellainen suorastaan vahingoksi. Jokaisen luokkahuoneen nurkassa on sen vuoksi eräänlaatuinen sähkökone, jolla ilmasuhteita voidaan muuttaa mielinmäärin. Muutamat huoneet ovat verhotut keltaisella värillä, koristetut yksinomaan keltaisilla kukilla ja valaistut keltaisella valolla. Toisissa taas on sininen, punainen, sinipunainen, vihreä tai valkoinen vallitsevana värinä. Muutamilla tuoksulla on myös huomattu olevan elvyttävä vaikutus, jonka tähden niitäkin säännöllisen järjestelmän mukaan käytetään.

Ehkä tärkein uutuus on luonnonhenkien työ. Ne toimittavat hyvin mielellään heille uskottuja tehtäviä ja nauttivat auttaessaan ja innostaessaan lapsia, niin kuin puutarhurit iloitsevat kasvattaessaan hienoimpia kukkasiaan. Muun muassa kokoavat he kaikki tarkoituksiinsa soveliaat valo-, väri-, ääni- ja sähkövaikutukset, keskittävät ne yhteen ja aivan kuin heittävät ne lasten yli, synnyttääkseen parhaan mahdollisen vaikutuksen. He toimivat myös opettajina yksityisissä tapauksissa. Jos joku oppilas luokalla esim. ei käsitä hänelle esitettyä asiaa, lähetetään heti luonnonhenki koskettamaan ja elvyttämään jotakin erityistä keskustaa hänen aivoissaan, ja tuossa tuokiassa kykenee hän silloin käsittämään. Kaikkien opettajien täytyy olla selvänäköisiä, se kyky vaaditaan ehdottomasti opettajainta varten. Nämä opettajat ovat yhteiskunnan jäseniä – miehiä ja naisia ilman erotusta. Deevat erilaistuvat silloin tällöin erityisiä tilaisuuksia varten tai pitääkseen luentoja, mutta he eivät koskaan näy ottavan päällensä koko edesvastuuta koulun johtamisesta.

Neljä päätyyppiä, joita temppelit kuvaannollisesti esittävät, näyttävät myös esiintyvän täällä. Lapsia huolellisesti tarkastetaan ja kohdellaan huomioista saatujen tulosten mukaan. Useimmissa tapauksissa valitsevat he itselleen jo hyvin varhain yhden tai toisen näistä kehityssuunnista ja heille annetaan riittävä tilaisuus valita se, minkä parhaana pitävät. Tässäkään ei ole minkäänlaista pakkoa. Pienet lapsetkin ovat täysin selvillä yhteiskunnan tarkoituksesta ja he käsittävät täydellisesti, että heidän velvollisuutensa ja kallis etuoikeutensa on järjestää elämänsä sen mukaan. On muistettava, että kaikki nämä ihmiset ovat heti kuoltuaan syntyneet uudelleen, ja että useimmat tuovat mukanaan ainakin jonkun verran muistoa kaikista edellisistä elämästään, niin että heille kasvatus on vain menettely, jonka avulla koetaan niin nopeasti kuin suinkin hankkia täydellinen valta uusien

käyttövälineitten yli sekä niin pian kuin suinkin saada takaisin kaikki muistisiteet, mitkä mahdollisesti fyysisestä ruumiista toiseen siirryttäessä ovat katkenneet.

Siitä että joku ihminen on sanokaamme soitto-osastossa, ei lainkaan seuraa, että hänen lastensa pitäisi olla soitannollisia. Koska vanhemmat ja opettajat aina tuntevat lasten edelliset elämät, annetaan lapsille täysi vapaus kehittää itseään joko samaan suuntaan kuin edellisessä elämässä tai mihin muuhun suuntaan tahansa, mikä heistä tuntuu helpoimmalta. Vanhemmat ja opettajat ovat täydellisessä yhteistoiminnassa keskenään. Huomasin kuinka muuan jäsen vei lapsensa opettajan luo, selitti hänelle hyvin tarkoin niiden luonteen ym. seikat ja kävi alituisesti opettajan luona keskustelemassa siitä, mikä lapsille olisi parasta. Jos opettaja esim. luulee, että se ja se väri olisi erityisesti suotava sille ja sille oppilaalle, keskustelee hän mielipiteestään vanhempain kanssa ja sitä väriä annetaan sitten paljon lapsen eteen ja hänen ympärilleen, sitä käytetään hänen puvussaan jne. Kaikki koulut ovat tietysti Mestari K. H:n johdossa ja jokainen opettaja on persoonallisesti vastuunalainen Mestarille.

37. MIELIKUVITUKSEN HARJOITUS

Ottakaamme esimerkiksi opetus jossakin koulussa, joka on yhteydessä keltaisen temppelein kanssa, ja katsokaamme, kuinka siellä älyllinen kehitys alimmalla luokalla alotetaan. Aluksi asettaa opettaja lasten eteen pienen loistavan pallon ja heitä kehotetaan muodostamaan siitä kuva mielessään. Muutamat aivan pienetkin osaavat tehdä sen vallan hyvin. Opettaja sanoo:

”Te näette minun kasvoni. Nyt sulkekaa silmänne! Voitteko vielä nähdä kasvoni? Katsokaa nyt tähän pallo on. Voitteko sulkea silmänne ja kuitenkin nähdä pallon?” On muistettava, että käyttä mällä selvänäköään voi opettaja havaita, osaavatko lapset luoda tyydyttäviä mielikuvia vai ei. Sellaiset lapset, jotka hyvin osaavat, pannaan harjoittelemaan itseksensä joka päivä, luomalla kaikenlaisia yksinkertaisia muotoja ja värejä. Sitten kehotetaan heitä ajattelemaan mielessään jotakin pistettä, joka on liikkeessä ja jättää taaksensa jäljen, niin kuin lentävä tähti; heidän on sitten kuviteltava mielessään tuota valoisaa jälkeä, so. viivaa. Nyt pyydetään heitä kuvittelemaan, että tämä viiva liikkuisi kohtisuoraan itseään vastaan, niin että jokainen sen piste jättää tuollaisen jäljen, ja näin muodostavat he ajatuksiinsa

itselleen neliön. Kaikenlaisia muunnelmia ja jaotelmia tuosta neliöstä asetetaan sitten heidän eteensä. Neliö jaetaan erilaisiin kolmioihin ja heille selitetään, että todellisuudessa nämä kuviot ovat eläviä symboleita, joilla on oma merkityksensä. Aivan pienet lapsetkin oppivat muutamia näistä tehtävistä.

Mitä merkitsee piste teille?

- Yhtä.
- Kuka on yksi?
- Jumala.
- Missä Hän on?
- Hän on kaikkialla.

Ja sitten oppivat he kohta, että kaksi merkitsee hengen ja aineen kaksinaisuutta, että kolme sen ja sen näköistä pistettä merkitsee Jumaluuden kolminaisuutta, kun taas kolme toisenlaista pistettä tarkoittaa ihmissielua. Huomaan, että ylemmiltä luokilla vielä esiintyy muuan kolmio, joka on jonkunmoinen välimuoto – nähtävästi monadia tarkoittava. Näin liittämällä suuria aatteita yksinkertaisiin asioihin, voi aivan pienillekin lapsille antaa suuren määrän teosofista tietoa, joka tuntuisi kerrassaan ihmeelliseltä henkilöstä, joka on tottunut vanhempaan ja vähemmän älykkääseen kasvatustapaan. Huomaan siellä myös erään näppärärakenteisen lasten leikkikalun, eräänlaisen norsunluisen pallon – ainakin se näyttää norsunluiselta – joka leviää ruusuristiksi, kun erästä metallijousta kosketetaan, ja joka muistuttaa rosenkreutsiläistä vertauskuvaa. Siitä erkanee myös joukko pienempiä palloja, joista jokainen vuorostaan hajoutuu samalla tavalla. Toisella liikkeellä voidaan se jälleen sulkea, mutta koneisto on hyvin kekseliäästi kätkeyty näkyvistä. Tämä vertauskuvalisesti valaisee, kuinka Yhdestä muodostuu monta ja kuinka kaikki lopulta palaa siihen Yhteen.

38. KORKEAMMAT LUOKAT

Ylemmällä luokalla liikkuu tuo valoneliö taas kohtisuoraan pintaansa vastaan, muodostaen kuution ja vielä korkeammalla luokalla liikkuu kuutio kohtisuoraan itseään vastaan muodostaen tesseraktin^{*}, ja

* Tesserakteiksi kutsutaan niitä korkeampien tasojen kappaleita, joita sanotaan olevan ”neljä ulottuvuutta”, vaikka meidän tajunnallemme onkin hyvin vaikea selittää, mitä tämä merkitsee. – Suom. huom.

useimmat lapset voivat nähdä sen ja luoda siitä aivan selvän kuvan mielessään. Niitä lapsia, joilla siihen on taipumusta, opetetaan maalaamaan kuvia, puita ja eläimiä, maisemia ja historiallisia tapahtumia, ja heitä opetetaan sitten tekemään kuvansa eläväksi. Lapselle opetetaan, että hän ajatuksen kehityksellä voi muuttaa fyysistä kuvaakin, ja hän on hyvin ylpeä, kun onnistuu niin tekemään. Maalattuaan jonkun kuvan niin hyvin kuin taitavat, keskittävät lapset siihen ajatuksensa ja koettavat parantaa ja muodostella sitä ajatuksen voimalla. Harjoittaen hetkisen joka päiväajatuksen kehitystä oppivat he noin viikossa saamaan aikaan melkoisia vaikutuksia, ja jo neljätoistavuotias lapsi kykenee paljon harjoitettuaan muodostamaan kuvan nopeammin kuin presidenttimme 20. vuosisadalla, huolimatta erinomaisista lahjoistaan.

Kun lapsi on valmistanut ja täydentänyt kuvansa, opetetaan häntä luomaan siitä ajatuskuva, katselemaan ja vahvasti ajattelemaan sitä ja sitten hän saa sulkea silmänsä ja tehdä sen näkyväksi. Hän käsittelee aluksi pelkästään fyysisiä kuvia. Sitten annetaan hänelle värillistä kaasua sisältävä lasiastia ja tahtonsa voimalla on hänen muovailtava kaasua määrätyiksi kuvioiksi. Hänen on ajatuksellaan saatava kaasu astian sisällä muodostumaan palloksi, kuutioksi tai muuksi sellaiseksi. Monet lapset osaavat niin tehdä aivan helposti hiukan harjoiteltuaan. Sitten pyydetään heitä muodostamaan se ihmisen muotoiseksi ja viimein sen taulun muotoiseksi, jota he taannoin katselivat. Kun he osaavat hallita tätä kaasuaainetta kohtalaisen helposti, koettavat he muovailta eetteriainetta ja sitten puhdasta älyainetta. Opettaja itse tarvittaessa aineellistuttaa kuvia heidän tutkittavakseen ja tällä tavoin nousevat he asteittain yhä korkeampiin tehtäviin ajatusten luomisessa. Kaikki nämä luokat näyttävät olevan avoinna vanhemmille ja ystäville, ja monet vanhemmat ihmiset haluavat usein olla niissä läsnä ja siten itse harjoitella lapsille annettujen kokeiden suorittamista.

39. KOULUJÄRJESTELMÄ

Koulut eivät näy olevan ollenkaan pensionaattikoulujen kaltaisia, vaan kaikki lapset elävät onnellisina kodeissaan ja käyvät siinä koulussa, mikä heille on mukavin. Minä huomaan, että joskus deevapapit opettavat lapsia sijaisikseen, mutta silloinkaan ei lasta täytä

otettavan pois kotoa, vaan hänet tavallisesti ympäröidään erityisellä suojelevalla kuorella, jotta sitä vaikutusta, minkä deeva antaa häneen virrata, ei häiritsisi muut värähtelyt.

Lapsi ei, samalla tavalla kuin vanhempien järjestelmän vallitessa, näytä kuuluvan millekään erityiselle luokalle. Jokaisella lapsella on luettelo eri aineista. Hän voi opiskella yhtä ainetta ensimmäisellä luokalla, jotakin muuta ainetta kolmannella ja jotakin muuta esim. viidennellä. Aivan pieniin lapsiin nähden näyttää koulu muistuttavan enemmän jonkinlaista luentokurssia kuin luokkajärjestelmää. Koettaessamme käsittää tällaista järjestelmää, ei meidän pidä hetkeksikään unohtaa välittömän jälleensyntymän vaikutusta, ja että siis nämä lapset eivät ainoastaan keskimäärin ole paljon älykkäämpiä ja kehittyneempiä kuin muut heidän ikäisensä vaan ovat myös usein eri tavalla kehittyneitä. Jotkut neljän vuoden vanhat lapset muistavat enemmän edellisestä ruumistuksestaan ja siitä, mitä silloin ovat oppineet, kuin toiset kahdeksan tai yhdeksän vuotta vanhat, ja toiselta puolen jotkut lapset muistavat jonkun aineen täysin selvästi ja kuitenkin ovat kadottaneet melkein kaiken tietonsa joistakin toisista aineista, jotka näyttävät yhtä helpoilta. Olemme siis vallan epätavallisten olosuhteitten kanssa tekemisissä ja omaksutut järjestelmät on täytynyt sovittaa niiden mukaan.

Tilaisuudessa, joka vastaa koulun avausta, ovat kaikki yhdessä ja laulavat jotakin. Aamutunneilla näytään heille pidettävän neljä luentoa, mutta ne ovat lyhyitä, ja välillä on aina loma-aika leikkiä varten. Kuten kaikissa heidän huoneissaan, niin kouluhuoneissakaan ei ole mitään seiniä, vaan sitä kannattavat pylvää, niin että lasten elämä, yhtä hyvin kuin muunkin yhteiskunnan, vietetään kokonaan vapaassa ilmassa, mutta siitä huolimatta lapset lähetetään ulos tuostakin huoneen tapaisesta jokaisen luennon jälkeen ja saavat leikkiä koulun ympärillä olevassa puistossa. Tyttöjä ja poikia opetetaan yhdessä ilman erotusta. Näyttää aivan kuin nämä aamutunnit sisältäisivät kaikki, voisimme sanoa, ”pakolliset” aineet, joita jokainen opiskelee; iltapäivällä on muutamia ylimääräisiä luentoja muista aineista sellaisille, jotka haluavat niitä kuunnella, mutta enemmistö lapsista tyytyy aamutyöhön.

40. OPPIKURSSI

Koulun oppikurssi näyttää suuresti eroavan kahdennenkymmenen vuosisadan aikaisesta. Itse oppiaineet ovat enimmäkseen erilaiset, ja niitäkin, jotka ovat samat, opetetaan aivan eri tavalla. Laskuoppi esim. näyttää tehdyn paljon yksinkertaisemmaksi: ei ole minkäänlaisia monimutkaisia painoja tai mittoja, sillä kaikki on järjestetty metrijärjestelmän mukaan. He näyttävät laskevan hyvin vähän, ja yksityiskohtaista pitkien numerorivien laskemista pidettäisiin sietämättömän pitkävetisenä. Näyttää, ettei mitään muuta opeteta kuin mikä todennäköisesti tulee käytännöllisesti hyödyttämään tavallista ihmistä myöhemmässä elämässä. Kaikissa muissa asioissa käytetään tietokirjoja. Aikaisempina vuosisatoina oli logaritmikirjoja, joita käyttämällä pitkiä ja monimutkaisia laskutoimituksia voitiin välttää. Nyt täällä on sama järjestelmä käytännössä tavattomasti laajennetussa, mutta samalla keskitetyssä muodossa. Se on keino, jonka avulla henkilö, joka tuntee kirjan, voi muutamassa hetkessä suorittaa minkä tahansa vaikean laskutoimituksen. Lapset osaavat laskea samalla tavalla kuin aikaihminen osaa tehdä omat logaritminsa ja kuitenkin tavallisesti käyttää niiden asemasta kirjaa, välttääkseen ajanhukkaa ikävyyttävän pitkissä laskutoimituksissa.

Laskuoppi on heille tuskin omaperäinen aine, mutta sitä pidetään johtajana geometrian yhteydessä oleviin laskutoimituksiin, jotka käsittelevät kiinteitä kappaleita ja korkeampia ulottuvuuksia. Tämä kaikki eroaa niin suuresti entisistä periaatteista, että sitä on vaikea saada selvästi kuvatuksi. Esim. lasten laskuesimerkeissä ei ole koskaan kysymyksessä raha, eikä ole mitään monimutkaisia laskutoimituksia. Riittää, kun ymmärtää esimerkin ja tietää, kuinka se ratkaistaan. Opettajan periaatteena ei ole ahtaa täyteen lasten aivoja, vaan kehittää heidän kykyjään ja sanoa heille, mistä tosiasiat löydetään. Ei kukaan esim. uneksisi kertoa kuusinumeroista lukua toisella samantlaisella vaan käyttäisi joko laskukonetta, (sillä nämä näyttävät olevan yleisiä) tai jotain niistä kirjoista, joihin olen viitannut.

Kysymys lukemisesta ja kirjoittamisesta on paljon yksinkertaisempi kuin mitä se ennen oli, sillä kaikki tavaaminen tapahtuu foneettisesti, ja ääntäminen ei voi olla väärä, kun vissillä tavulla on aina määrätty äänensä. Kirjoittaminen on jonkin verran pikakirjoituksen tapaista. Siinä näyttää olevan koko paljon oppimista, mutta samalla

kun lapsi on oppinut sen, omaa hän hienommin ja taipuvamman työkalun kuin mikään entisten kielten aikuinen, sillä hän osaa kirjoittaa vähintään yhtä nopeasti kuin tavallinen ihminen voi puhua. Siinä on hyvin paljon sovittuja merkkejä, ja usein ilmaistaan koko ajatus yhdellä merkillä, joka on kuin salaman välähdys.

Kieli, jota he puhuvat, on luonnollisesti englantia, koska yhteiskunta on syntynyt englantia puhuvassa maassa. Kieltä on kuitenkin melkoisesti muodostettu, monet partisiippimuodot ovat hävinneet ja muutamat sanat ovat erilaisia. Mutta, kuten olen sanonut, opiskellaan nyt aineita aivan eri tavalla. Kukaan ei opettele historiaa, paitsi erinäisiä, mieltäkiinnittäviä kertomuksia, mutta jokaisella on asunnossaan kirja, jossa löytyy yhteenveto koko historiasta. Maantiedettä opiskellaan vielä rajoitetussa määrässä. Tiedetään tarkasti, missä kaikki eri rodut elävät, miten nämä rodut eroavat, ja mitä ominaisuuksia he kehittävät. Mutta liike-elämä on lakannut: ei kukaan vaivaa itseään Bulgarian vientitavaroilla, ei kukaan tiedä eikä halua tietää, missä villavaatteita tehdään. Kaikki tämä voidaan saada tietää vilkaisemalla kirjoihin, jotka muodostavat osan joka talon irtaimesta kalustosta, ja pidettäisiin ajanhukkana lastata muistiaan tuollaisilla merkityksettömällä tiedoilla.

Sanon vielä kerran, että järjestelmä on tarkoin hyötyä silmällä pitävä: lapsille ei opeteta mitään, mikä helposti voidaan saada tietosanakirjasta. He ovat järjestelmällisesti rajoittaneet kasvatuksen välttämättömän ja tärkeän tiedon hankkimiseen. Kahdentoista vuoden vanhalla pojalla on tavallisesti fyysisissä aivoissaan täydellinen muisto siitä, mitä hän edellisessä elämässä tiesi. On tapana säilyttää talismaania eli taikakalua elämästä toiseen, joka auttaa lasta herättämään muistoa uusissa käyttövälineissä. Sitä samaa talismaania hän kantoi edellisessä elämässään, niin että se on kyllästytetty sen elämän magnetismilla ja voi nyt saattaa samat väreilyt liikkeelle.

41. LASTEN JUMALANPALVELUS

Toinen hyvin mieltäkiinnittävä piirre kasvatuksessa on se, mitä kutsutaan lasten temppeelijumalanpalvelukseksi. Monet muutkin kuin lapset ottavat siihen osaa, varsinkin ne, jotka eivät vielä ole toisten, edellä kuvattujen jumalanpalvelusten asteella. Lasten jumalanpalvelus soittotempeleissä on äärettömän kaunis. He esittävät sarjan

miellyttäviä marsseja, ja sekä laulavat että soittavat kulkiessaan ympäri. Lasten jumalanpalvelus väritemppelissä muistuttaa jonkin verran erittäin loistavaa pantomiiminäytäntöä, ja sitä on nähtävästi monta kertaa huolellisesti harjoiteltu.

Muutamassa tapauksessa näen minä heidän esittävän Babylonian pappien kuorotanssia, joka kuvaa planeettojen liikuntaa auringon ympäri. Se suoritetaan avoimella kentällä, kuten oli tapana Assyriassa, ja lapsijoukkueet pukeutuvat eri väreihin edustaen eri planeettoja ja liikkuvat sopusuhtaisesti. Leikissään on heillä siis myös tähtitieteellinen opetus. Mutta on ymmärrettävä, että he varsin hyvin tuntevat ottavansa osaa pyhään uskonnolliseen menoon ja että sen hyvin ja huolellisesti suorittaminen ei ainoastaan auta heitä itseään, vaan on myös jumalanpalvelusuhrina. Heille on sanottu, että niin oli tapana tehdä eräässä vanhassa uskonnossa monta tuhatta vuotta sitten. Lapset iloitsevat siitä suuresti ja oikein kilpailevat tullakseen valituiksi esittämään aurinkoa! Vanhemmat katselevat myös ylpeinä ja ovat iloisia voidessaan sanoa: ”Minun poikani esittää tänään Merkuriusta” jne. Kaikilla planeetoilla on omat kuunsa – useampia kuin joskus, kuin ennen tunnettiin, niin että tähtitiede on nähtävästi edistynyt. Saturnuksen renkaita edustaa merkillisen hyvin joukko alituisessa liikkeessä olevia lapsia, joka liike muistuttaa erästä katrillin kuviota. Erittäin mieltäkiinnittävä seikka on se, että Saturnuksen sisäisenkin ”huntu”renkas on edustettuna, sillä lähimmän renkaan sisäpuolella olevat lapset pitävät ohutta harsoa liehumassa, sitä esittääkseen. Kuina ovat yksityiset lapset tai kaksi lasta yhdessä, jotka tanssivat valssia renkaan ulkopuolella. Koko aikana, vaikka he nauttivatkin siitä äärettömästi, eivät he koskaan unohda, että he suorittavat uskonnollista menoa ja tarjoavat sen Jumalalle. Eräs toinen tanssi nähtävästi kuvaa elämän siirtymistä kuuketjusta maaketjuun. Kaikenlaista opetusta näytään lapsille annettavan tällä tavalla, puoleksi leikkinä, puoleksi uskonnollisena toimituksena.

42. VERTAUSKUVALLISET TANSSIT

Jokainen temppeli viettää suuria juhlallisuuksia panemalla toimeen tämänlaisia näytäntöjä ja näissä tilaisuuksissa tekevät kaikki parhaansa loistavan koristelun aikaansaamiseksi. Rakennukset ovat niin järjestetyt, että viivat näkyvät jonkinlaisena pysyvänä fosfori-

valona, ei lamppujen kaltaisena vaan valona, joka näyttää tulevan itse aineesta. Rakennusten piirteet ovat hyvin miellyttävät ja tekevät hienon vaikutuksen. Lasten esitykset ovat silloin opettava näytös värien merkityksestä. Yhdistelmät ovat todella ihmeteltäviä, ja lapset ovat erinomaisesti harjoitetut. Suuret lapsijoukot ovat samalla tavalla puetut mitä miellyttävimpiin väreihin, hienoihin ja kuitenkin loistaviin, ja he liikkuvat toistensa lomitse mitä monimutkaisimmissa kuvioissa. Heille on opetettu, että kuorotanssissaan he eivät ole tähden väriin puetut ainoastaan ollakseen katseltavina, vaan heidän pitää myös mielessään koettaa muodostaa sama väri. Heitä opetaan kuvittelemaan itselleen sitä väriä ja ajattelemaan, että he todella kuuluvat planeetta Merkuriukseen tai Venukseen aina tilaisuuden mukaan. Liikkuessaan laulavat ja soittavat he samalla, ja jokaisella planeetalla on oma sävelensä, niin että kaikki planeetat kiertäessään aurinkoa aikaansaavat jäljennöksen sfäärien soitosta. Näihin lasten jumalanpalveluksiin ottavat myös deevat usein osaa ja auttavat väreillä ja soitolla. Sekä kaama- että ruupadeevat näyttävät aivan vapaasti liikkuvan ihmisten joukossa ja ottavan osaa jokapäiväiseen elämään.

Lasten jumalanpalvelus keltaisen temppelin yhteydessä on myös äärettömän mieltäkiinnittävä. Täällä tanssivat he tavallisesti mittausopillisissa kuvioissa, mutta liikkeitä on sangen vaikea kuvata. Minä huomaan erään esityksen, joka on hyvin kaunis ja vaikuttava. Kolmekymmentäkin poikaa, päällään kullalla kirjaillut viitat, ovat järjestyneet määrättyllä tavalla, seisoen kohoavilla tikapuilla. He näyttävät edustavan jonkun kappaleen kulmia. Käsissään pitävät he paksuja, kullanvärisiä köysiä, ja nämä menevät henkilöstä toiseen, siten ikään kuin esittäen jonkun kappaleen, sanokaamme kaksitoistakulmion ulkopiirteitä. Äkkiä edeltäpäin sovitusta merkistä pudottavat he köyden toisen pään tai heittävät sen toiselle pojalle, ja silmänräpäyksessä on kappale muuttunut yksitoistakulmaiseksi. Tämä on merkillisen vaikuttava ja antaa aivan ihmeellisen harhavaikutuksen kiinteitten kappaleiden toiseksi muuttumisesta. Kaikki nuo muutokset läpikäydään määrättyssä järjestyksessä, joka jotenkin on yhteydessä tasojen aineen kehityksen kanssa aurinkokunnan alkaessa. Toinen liikunto nähtävästi valaisee jotain siitä, mitä äskettäin artikkelissa ”Ilmestyksistä” kuvattiin. Lapset edustavat kuplia. He hyökkäävät joukolla ulos keskuksesta ja järjestäytyvät määrättyllä tavalla. Sitten ryntäävät

he taas takaisin keskustaan ja tulevat jälleen ulos ja ryhmittyvät aivan eri tavalla. Kaikki tämä tarvitsee paljon harjoitusta, mutta lapset osoittautuvat sängen innostuneiksi siihen.

43. TAKANA PIILEVA AATE

Kasvatus ja uskonto näyttävät hyvin suuresti kulkevan käsikädessä ja on vaikea erottaa toista selvästi toisesta. Lapset näkyvät leikkivän temppeleissä. Takana oleva aate, jota pidetään heidän mielessään, on nähtävästi se, että kaikki tämä on vain fyysinen puoli jostain paljon suuremmasta ja ylevämmästä, mikä kuuluu korkeammille tasoille, niin että he tuntevat, että kaikella mitä he tekevät, on sisäinen puolensa, ja he haluavat nähdä ja käsittää sitä suorastaan, ja tätä pidetään aina heidän edessään ikään kuin ponnistustensa lopputuloksena.

44. SYNTYMÄ JA KUOLEMA

Ne erilaiset vaikutukset, joilla on niin suuri merkitys lasten kasvatuksessa, pannaan heihin vaikuttamaan jo ennen syntymää. Vielä kerran täytyy meidän toistaa, että kun syntymä lähestyy, niin vanhemmat ja kaikki ne henkilöt, joita se koskee, näkevät selvästi, mikä minä heihin on tuleva, ja sen tähden pitävät he huolta siitä, että kuu-kausia ennen kuin todellinen syntymä tapahtuu, on ympäristö joka suhteessa sopiva sille minälle, ja sellainen, joka tuottaisi täydellisen fyysisen ruumiin. Kauniin ympäristön vaikutukselle pannaan hyvin suurta painoa. Tulevalla äidillä on aina silmiensä edessä miellyttäviä maalauksia ja ihania kuvapatsaita.

Kaikkeen elämässä tunkee tämä kauneuden aate – niin suuresti, että pidettäisiin rikoksena yhteiskuntaa vastaan sitä, että jokin esine olisi ruma tai epämiellyttävä. Kaikessa rakennustaitteessa on tällä piirteiden sekä värien kauneudella tärkeä merkitys ja sama on totta kaikkiin elämän pikkuseikkoihin nähden, niin että ennen lapsen syntymääkin tehdään valmistuksia häntä varten. Hänen äitinsä puukeutuu etupäässä määrättyihin väreihin ja ympäröi itsensä sellaisilla kukilla ja valolla, mitä pidetään kaikista sopivimpana.

Täytyy ymmärtää, että lapsen synnyttäminen on asia, josta sovi- taan kaikkien asianomaisten kesken, ja että kuolema on tavallisesti vapaaehtoinen. Minä tarkoitan sitä, että koska yhteiskunnan jäsenet

viettävät täysin tervettä elämää, ja elävät täysin terveellisissä olosuhteissa, niin on sairaus itse asiassa kadonnut, ettei kukaan, paitsi hyvin harvoin onnettomuustapauksissa, kuole ennen kuin vanhalla iällä, eivätkä he jätä ruumistaan, niin kauan kuin se on hyödyllinen. Heistä ei tunnu ollenkaan siltä, kuin jättäisivät elämän, vaan heistä se on kuin vaihtaisivat kuluneen käyttövälineensä. Huolien puute ja terveelliset olosuhteet ovat luonnollisesti pidentäneet fyysistä elämää. Ei kukaan näytä tulevan vanhaksi, ennen kuin on vähintään kahdeksankymmenvuotias ja monet menevät ohi sadan.

Kun ihminen alkaa huomata voimiensa rupeavan peittämään, alkaa hän myös katselemaan ympäriltään sopivaa jälleensyntymistilaisuutta. Hän valitsee isän ja äidin, joiden hän luulee itselleen sopivan, ja käy heidän luonaan kysymässä, haluavatko he ottaa hänet. Jos he suostuvat, sanoo hän heille, että hän aikoo kohta kuolla ja antaa sitten heille oman talismaaninsa, jota hän on kantanut kaiken elämänsä, ja lähettää myös heille kaikki esineensä, jotka hän haluaa viedä mukanaan seuraavaan elämäänsä. Talismaani on tavallisesti sen kaltaisen jalokivi, joka sille minälle on sopiva, riippuen siitä eläinradan merkiltä, mihin hän minänä kuuluu, koska hän siinä merkissä on saavuttanut yksilöllisyytensä. Tätä talismaania hän aina kantaa mukanaan, niin että se on kokonaan täytetty hänen magnetismillaan, ja hän huolehtii siitä, että se saatetaan hänelle ensi syntymässään auttaakseen uudessa ruumiissa menneitten elämien muiston heräämistä, niin että hänen on helpompi käsittää minuutensa elämän katkeamattomuuden. Tämä talismaani vastaa aina hänen nimeään minänä – sitä nimeä, jonka hän vie mukanaan elämästä elämään. Monessa tapauksessa ihmiset käyttävät tätä nimeä jo jokapäiväisessä elämässään, mutta toisissa ovat he säilyttäneet sen nimen, mikä heillä oli yhteiskuntaan tullessaan, ja vievät sen mukanaan elämästä toiseen, muuttaen päätteen maskuliiniseksi tai feminiiniseksi ruumistuksen sukupuolen mukaan. Jokaisella henkilöllä on siis oma pysyvä nimensä, ja jokaisessa ruumistuksessa ottaa hän lisäksi sen perheen nimen, johon on sattunut syntymään.

Persoonallisiin tavaroihin ei kuulu mitään sellaista kuin raha, sillä rahaa ei enää käytetä, eikä kellään ole taloja, maata tai muuta omaisuutta kuin elinkorkona. Mutta hänellä voi mahdollisesti olla muutamia kirjoja tai koristuksia, joita hän haluaa säilyttää, ja siinä tapauksessa lähettää hän ne tulevalle isälleen ja äidilleen, jotka

voivat alkaa valmistua häntä varten kuullessaan hänen kuolemansa lähestyvän. Hän ei muuta tavallista elämäntapaansa. Hän ei tee mitään sellaista, joka vähimmässäkään määrin muistuttaisi itsemurhaa, mutta hän yksinkertaisesti menettää halun elää – ikään kuin heittää elämän menemään – ja tavallisesti vaipuu hän rauhallisesti uneen hyvin lyhyen ajan päästä. Vieläpä tavallisesti menee hän niin pian kuin sopimus on tehty asumaan tulevan isänsä ja äitinsä luo ja kuolee heidän luonaan.

Minkäänlaisia hautausmenoja ei ole, koska kuolemaa ei pidetä minään tärkeänä tapahtumana. Ruumista ei polteta, vaan se sen sijaan pannaan jonkunmoiseen arkkuun, johon lasketaan jotakin kemiallista ainetta – luultavasti jonkinlaista väkevää happoa. Arkku suljetaan sitten ilmantiiviisti ja sähkönkaltainen voima, mutta paljon voimakkaampi kuin sähkö, kulkee sen läpi. Happo kuohahtaa voimakkaasti ja muutamissa minuuteissa on koko ruumis täydellisesti haihtunut. Kun arkku avataan ja prosessi on loppunut, ei ole mitään muuta jäljellä kuin hieno, harmaa tuhka. Tätä ei säilytetä tai kohdella minkäänlaisella kunnioituksella. Ruumiin hävitysmenettelyä voidaan helposti suorittaa kotona, sillä laitos tuodaan sinne tarvittaessa. Minkäänlaisia juhlamenoja ei ole ja vainajan ystävät eivät kokoonnu tilaisuuteen. Heti jälleensyntymisen tapahduttua käyvät he kuitenkin hänen luonaan, ja seisovat hänen ympärillään, koska heidän näkemisen otaksutaan auttavan muiston heräämistä uudessa lapsen ruumiissa. Tällaisissa oloissa ei tietysti ole minkäänlaisia rukouksia tai jumalanpalvelusmuodollisuuksia kuolleen puolesta, ei myöskään tarvita mitään apua astraalitasolla, sillä jokainen yhteiskunnan jäsen muistaa edelliset elämänsä ja tuntee aivan hyvin sen ruumiin, minkä hän niin pian kuin se on hänelle valmiina aikoo ottaa. Monet yhteiskunnan jäsenet jatkavat toimintaansa näkymättöminä auttajina muussa maailmassa, mutta yhteiskunnassa itsessään ei sellaisia auttajia tarvita.

Manu pitää tarkkaa selontekoa jokaisen yhteiskuntansa jäsenen perättäisistä ruumistuksista, ja muutamissa harvoissa tapauksissa määrää Hän toiset vanhemmat kuin minä itse on valinnut. Yleisenä sääntönä on, että kaikki yhteiskunnan jäsenet ovat jo vapautuneet sellaisesta raskaammasta karmasta, joka rajoittaisi heitä valinnassaan ja he tuntevat myös kyllin paljon omaa tyyppiään ja niitä olosuhteita, joita he tarvitsevat, tehdäkseen sopivan valinnan, niin että

melkein aina annetaan heidän täysin vapaasti järjestää omat asiansa. Asia on kuitenkin aina Manun tiedossa, niin että Hän voi muuttaa suunnitelman, ellei hän sitä hyväksy.

Sääntönä on, että kuoleva ihminen saa vapaasti valita ensi syntymässä sukupuolen, ja monet näyttävät ottaneen tavakseen syntyä vuorotellen miehenä ja naisena. Ei löydy mitään varsinaista sääntöä tämän suhteen, vaan kaikki on jätetty niin vapaaksi kuin mahdollista, mutta samalla täytyy yhteiskunnassa säilyttää oikea suhde sukupuolten välillä, ja jos toisen sukupuolen lukumäärä sattumalta laskeutuu alapuolelle kuin mitä sen pitäisi olla, kutsuu Manu vapaaehtoisia henkilöitä saattamaan asiat jälleen sopusointuun. Vanhemmat tavallisesti järjestävät niin, että heillä on kymmenen tai kaksitoista lasta perheessä ja yleensä yhtä paljon tyttöjä kuin poikia. Kaksoset eivät ole ollenkaan harvinaisia. Kahden perättäisen lapsen syntymien välillä on useimmiten kahden tai kolmen vuoden väliaika, ja löytyy nähtävästi teorioita tämän asian suhteen. Tarkoituksena on saada täydellisesti kehittyneitä lapsia, ja rumia ja raajarikkoisia ihmisiä ei ollenkaan tavata, ei myöskään ole pienten lasten kuolevaisuutta. On ilmeistä, että synnytystuskat ovat melkein kokonaan hävinneet. Tosiaan on siitä tuskin mitään huolta, paitsi ehkä ensimmäisen lapsen saamisessa.

Tietäjä — 1910

Alkukielinen artikkeli:

<https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.20800/page/n69/mode/2up>

www.teosofia.net